

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Someščani! Volilci!

Zopet so se približale dopolnilne volitve za občinski svet. Takoj po velikonočnih praznikih stopiti Vam bode na volišče, da oddaste glasove možem svojega zaupanja.

Ni Vam treba naglašati, kake važnosti so volitve v občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane. Saj je ona prosvetno središče našega naroda in nje zgled vpliva vzgojevalno širom slovenske domovine. V občinski svet naše prvostolnice torej spadajo možje, ki so navdahnjeni želja za nje vsestranski razvoj in procvit in ki imajo poleg trdne volje tudi potrebne sposobnosti, da bodo delovali v tem zmislu.

Bela Ljubljana vzbuja danes strmenje vsakogar, ki jo je poznal pred potresom; ona vzbuja zaradi svojega modernega blagoustrojstva občudovanje vsakega tujca; ona pa tudi budi ponos v srcu vsakega rodoljubnega Slovenca. Da je tako, gre zasluga občinskemu svetu, ki je glede preustroja in povzdige našega lepega mesta nepremično stremil za načrtanim si smotrom. Tako bodi tudi v bodoče!

Zato Vam pa izvrševalni odbor narodnonapredne stranke, zaslišavši zaupnike te stranke, v izvolitev priporoča može, ki so v polni meri kos nalogi, ki jih čaka pri mestni upravi.

Someščani! Volilci!

Volite te može soglasno. Saj še nikdar tako, kot ravno letos, ni bilo potreba pokazati, da so mestni volilci trdna in nerazdružna falanga, ki je pripravljena z vzorno enodušnostjo odbiti vsak napad na nje pravice.

Kandidatje narodnonapredne stranke so:

Za III. razred, ki voli dne 17. aprila:

Fran Bergant,
gostilničar in hišni posestnik;

Ivan Kejžar,
oficijal južne železnice;

Alojzij Lenček,
kleparski mojster;

Karel Meglič,
trgovski sodružnik.

Za II. razred, ki voli dne 19. aprila:

Jaromír Hanuš,
c. kr. inženir in hišni posestnik;

Karel Mayer,
c. kr. poštni oficijal in hišni posestnik;

Andrej Senekovič,
c. kr. gimnazijski ravnatelj;

Ivan Šubic,
c. kr. ravnatelj umetno-obrtno strokovne šole.

Za I. razred, ki voli dne 21. aprila:

Ivan Knez,
veletržec in hišni posestnik;

dr. Ivan Oražen,
zdravnik in hišni posestnik;

Ivan Plantan,
c. kr. notar in hišni posestnik;

Ivan Velkoverh,
c. kr. nadporočnik v. p. in hišni posestnik.

V Ljubljani, dne 7. aprila 1906.

Za izvrševalni odbor narodnonapredne stranke:

Ivan Hribar, t. č. predsednik.

LISTEK.

Velikonočno jutro.

Odlomek iz Goethejevega „Fausta“.

(V visoko obokani, tesni gotski sobi.)

Faust.

Zdaj pridi dol, kristalna čaša moja,
prikaži se iz starega zavoja,
ko nisem mislil nate mnogo let!
Krasila dedom pire si slovesne,
na njih vedrila goste resne,
ko drug je drugemu napival vnet.
Teh mnogih slik umetni kras in cvet,
obveza pivcu, v stikih jih razbrati,
do dna na dušek priti čaši zlati,
noči mladostnih me spominja spet.
Ne bom s teboj sosedu zdaj napival,
ne bom ob umetninah vtipa več razkrival;
tu sok je tak, da opoji takoj.
Z rjavim tokom pólje ti v dolbini.
Jaz zžil, izbral sem ga edini,
sedaj mi, jutro veliko, zasini,
v pozdrav iskren poslednji dvigam ti napoj!

(Nastavi čašo k ustnam.)

Zvonjenje in petje.

Zbor angelov.

Krist gre iz groba!
Rešil je slednjega,
kogar je bednega
vklepala dednega
greha tesnoba.

Faust.

Kak šum globok, kak jasen zvok ubran
od usten vleče kupo mi po sili?
Ste li velikonočni prvi dan,
zvonovi, že zamolklo naznanili?
Vi zbori, požete li že tolažni spev,
ki angeli so peli ga v temini rev
v poroštvo zvezi novi mili?

Zbor žen.

Drage dišave
smo preskrbele mu,
ude krvave
zvesto v grob dele mu;
v krila smo čista,
v rjuhe zavile ga,
oh, in zdaj Krista
najti ni milega.

Zbor angelov.

Vstal je iz groba!
Blagor ljubečemu,

ki iz nesreče mu
vstaja trpečemu
radosti doba.

Faust.

Kaj poješ v prah, nebeški zvok,
mogočno, rahlo brez primere?
Tja zvěni, kjer ljudi je mehkih tok!
Pač slišim oznanilo, toda nimam vere;
njej čudež baš najljubši je otrok.
Ne upa v kroge se mi hrepenenje,
ki glas je blagi v njih spočet;
in vendar, ko sem vaju ga iz mladih let,
zdaj tudi kliče me nazaj v življenje.
Poljub nebeške sem ljubezni pil
sicer v sobote le tihoti resni;
zvonovi v slutnjah peli so tako slovesni,
moleč je glas iskren užitek bil;
hlepenje neumevno milo
takrat me gnalo je na trate, v log;
tisóč solzá je vročih lilo
in svet sem čutil nov okrog.
Ta spev oznanjal igre bodre je detinje,
pomladne slave prosti slaj;
spomin z otroškim čutom tira od stopinje
zdaj zadnje, resne me nazaj.
O zvěni, zvěni, pesem blagoslova!
Solzá rosi, tvoj, zemlja, sem iznova!

Zbor učencev.

Nihče vezi še ni
zdrobil temine,
Bog pa je vzvišeni
splaval v višine;
v slasti razvoja je
blizu stvarjalni sli;
mi pa na grudih še
zemskih smo žalni vsi.
Svojce kopneče
nas je ostavil tod;
žal nam je sreče
Tvoje, Gospod!

Zbor angelov.

Vstal je iz groba,
gnitja premagal moč!
Strta je zloba,
strite vezi obroč!
Ko ga pričujete,
milost darujete,
bratovsko snujete,
propovedujete,
raj oznanujete,
mojster je blizu vas
zdaj in ves čas!

A. Funtek.

Velikonočne misli.

Zapeli so velikonočni zvonovi in v deželi je zakraljevala vse oživljajoča spomlad.

Priroda se je vzbudila iz težkega zimskega spanja, razbila je ledene sponne in vstala k novemu, krepkemu življenju. Kamorkoli se oko ozre, povsodi diše in valovi mlado življenje. Napočil je praznik vstajenja, praznik prerodenja! Božje solnce pošilja tople svoje žarke raz nebeski obok, topli, balzamični dihi vejejo z gorkega juga, na zemlji pa klije vse, rase in zeleni.

Skoro se odene vsa narava v pestri svoj zeleni plašč in premaga zle moči zime in smrti.

A sedaj done preko plani velikonočni zvonovi tako ubrano, tako lepo.

Bodite pozdravljeni, velikonočni zvonovi, vi znanilci vstajenja, življenja in prerodenja!

Ko pritrepčejo prvi milodoneči vaši glasi iz daljave, razširi se nam srce, zapolje nam po žilah živeje naša kri in naše hrepenenje in kopnenje najde v vas utehe, saj ste vi označevalci lepših, krasnejših dni, predhodniki težko pričakovane spomladi!

Klicarji spomladi v naravi!

Da bi prišel že tudi skoro težko pričakovani čas, ona srečna doba, po kateri hrepeni in kopni neutešno naše srce, ko boste oznanili vigred tudi našemu narodu, ko bo rod naš slovenski, osvobodil se vseh suženjskih spon, vstal k novemu življenju in zagospodoval na rodni svoji zemlji!

A žal, vse kaže, da so ti srečni časi še daleč, daleč in morda Slovenec ne uka nikdar, da bi mu velikonočni zvonovi oznanili, da je tudi zanj napočila spomlad, da se je tudi zanj pojavilo mlado zlato jutro, znače mu veliki dan, ko bodo strte vse verige in mu zasinje žarko solnce zlate svobode, po kateri že tisočletja zama hrepenenja stega v robstu že skoro utrpel svoje roke.

A sedaj je slovenska domovina še vkovana v težke verige, preko njenih planjav še razsaja ledena burja in še vejejo zli vetrovi; v meglo in temo je še zavita zemlja slovenska in če se včasih zažari nad njo obzorje, je to liki meteor, ki za trenotek razsvetli horizont, bliskoma šine skozi obzorje in ugasne mahoma.

V staroslavnem našem Korotanu, kjer je tekla zibelka narodu slovenskemu in kjer si je nekaj Slovenec v sivih časih prošlosti „prosto volil vero in postav“, umira sedaj naš rod pod pezo tujčeve pete, umira in se pripravlja, da leže v zgodnji, že izkopani grob, ker so ga rodni bratje zapustili v težkem, a junakiškem njegovem boju in ga za Judežve srebrenike prodali oholemu tujčinu.

Kdo ve, ako mu ne zapoje mesto veselih velikonočnih tužni, toge polni mrtvaški zvonovi, znaneči svetu, da je legel v gomilo poslednji koroški Slovenec? In preko sveže gomile bodo

jezno tulili viharji in frfotali črni gavrani, pojoč pesem-posmrtnico o izdajalcih, ki so rodnega brata izročili v plen kruti smrti...

Tudi ob kalni Dravi in Muri zastirajo črni, nesrečo javljajoči oblaki slovensko obzorje. Poltemno je že to obzorje in v polmraku se vidi, kako se plazi sovrag z mrzlega severa in prestavlja naše mejnike doli proti solnčnemu jugu.

Kakor junak se tu še bori Slovenec in vihti neustrašno svoj meč, dasi ga obkrožajo že tisočeri sovragi.

Ali se ubrani sovražnemu navalu? Zdi se, kakor da bi mu klonile moči, kakor da bi bil že skrhan meč.

Padel bo junak, že mu pešajo sile! In kako tudi ne! Iz zasede ga je sunil v ledja njegov rodni brat, da bi tem preje izkrvavel pred udarci sovražnikov sekire...

Sivi oči Triglav pa zre doli na zemljo slovensko in si zastira v megli svoj častitljivi obraz, da bi ne videl sramote, da je izdal Slovenec „mater, vanj upajočo“ in prodal iz gadne samopašnosti rodnega svojega brata za Ezavovo skledico leče.

A zunaj je spomlad, vse povsodi polje in klije mlado življenje, narava vstaja, napočil je čas prerodenja in čez plan zvane ubrano zvonovi velikonočni...

V našem narodu pa vlada zima in mraz, zamorjeno je vse življenje, v sredi med nami stopajo Efialti in triumfe slavi gadno izdajstvo!

Pismo iz Hrvatske.

(Borba za hrvatskega ministra, borba vobče za sistem. Divjanje tiranstva.)

V Zagrebu, 12. aprila.

Težišče vse hrvatske politike je prenešeno zdaj v Budimpešto. Tam je došlo do velikanske premembe cellega sistema, in zdi se, da je s tem končno tudi na Hrvatsko prišla vrsta, da se zruši absolutizem, ki pod plaščem lažnjive ustave že desetletja kruto gospodari med hrvatskim narodom. In če tudi na Hrvatskem ne pride do take radikalne, dolgo zaželjene premembe kakor na Ogrskem, more vendar novi kurz hrvatske in srbske politike biti zadovoljen že s dosedanjim razvojem razmer. Mi smo povsod vkljub naši avtonomiji tako ponizani in potlačeni, da se pri obstoječih zakonih, ki vlada pri nas nezakonitost in brutalna sila, nismo mogli otrestiti pijavke in tiranov. Volilni red je takšen, da slabši ne more biti, volilna praksa prekaša vse strahote galiških volitev, vse javne korporacije so vezane v svojem delovanju do skrajnosti, ustavnih svobod vobče ni, vse je kruto centralizovano v rokah oligarhične klike. Ta klika, ki v korupciji in demoralizaciji ne zaostaja niti za turškimi pašami, je zato tako dolgo uživala zaupanje v Budimpešti in na Dunaju, (za zaupanje naroda ni vprašala) ker je slikala vse druge opozicijske stranke kot elemente, nevarne državi, ker ne pri-

znajajo temeljnih zakonov, zlasti nagodbe med Hrvatsko in Ogrsko. In tako so oni pri nas blatili vse svoje protivnike, navidez v interesu državne skupnosti, a Tomašić, vodja vladne stranke, je zaklical javno v budimpeštanskem zboru, ko so tam Khuen predbacivali nezakonitosti na Hrvatskem: Vse to je storjeno v vašo korist! Torej oni so se mastili v obilici, si razdelili med seboj vse najmastnejše dohodke, a odgovornost za vsa nasilja, s katerimi so skušali sebe vzdržati na krmilu, so zvrčali na Magjare. A magjarske vlade (liberalne stranke) so imele dovolj opraviti s takšnimi kukavicami, ki so bile odvisne od njihove milosti, ter je naravno, da so čisto prestopile meje naše avtonomije s magjarizatorskimi nameni.

In s tem se je podpihala strastna mržnja v našem narodu proti Magjarom, ki je pozabljal na domače krivice.

V takšnem položaju se je rodila zdrava misel, da je treba magjarski opoziciji, ki je dobila v parlamentu večino, in ki kliče, da se bori za svobodo in neodvisnost, opisati naš položaj in ji dati na razmišljanje, ali je v njenem interesu, da še nadalje vlada na Hrvatskem trinoška klika, ki bo s svojo tiranijo izzivala vedno napetost in s tem samo podžigala mržnjo proti Magjarom. To ni nikako magjarofilstvo, temveč realna potreba, da se naši magjaroni zrušijo v Budimpešti, odkoder dobivajo moč.

Magjaroni so se sami s svojim lakajskim obnašanjem v ogrski krizi razkrinkali pred svobodoumnimi Magjari. Stali so na strani Fejervaryja, ker je isti hip bil on močnejši, samo oni so kot stranka poslali v njegovo ministrstvo Kovačevića in tako so bili zaslepljeni z absolutističnimi poskusi na Ogrskem, da so napadali magjarsko koalicijo, trdili, da nikdar ne pride do vlade, da se more voditi politika edino pod sijajem milosti krone; z eno besedo, čisti kamarilci, a poprej so bili nasprotniki Dunaja in največji magjarofili. Tedaj so se mnogim magjarskim politikom odprle oči. Prišla je reska resolucija, ki so jo sklenili najboljši neodvisni elementi iz Dalmacije in Hrvatske; v njej so izrazili simpatije Magjarom, v njihovi borbi in iskali sporazumljenja, ako bodo najprej Hrvatski zagotovljeni vsi pogoji svobodnemu razvoju, da postane kulturna, moderna dežela. In čeprav ni kasneje moglo priti do konference med Hrvatsko in magjarsko opozicijo, vendar so tu nastale izjave, prišlo je do spoznavanja, in Magjari na čelu jim sam Fr. Košut, so uvideli, da je v njihovo korist, da na takšno pomoč hrvatske opozicije v najtežjih časih ne pozabijo.

Sedaj je prišlo na Ogrskem do narodne vlade, in takoj so izključeni vsi oni, ki so bili v Fejervaryjevem ministrstvu in kateri so ga podpirali. Tako je moral pasti tudi hrvatski minister Kovačević. Ali treba je iti še naprej. Magjarska koalicija

ne more vzprejeti v svoje krilo svojih včerajšnjih največjih nasprotnikov, ki razen tega ne uživajo v sami Hrvatski nikakega zaupanja. In tako je nastala borba za novega hrv. ministra, a od uspeha te borbe je odvisna prememba sistema na Hrvatskem, Apponyi in Wekerle sta hotela, da postane hrvatski minister baron Pavel Rauch. Njemu namreč zaupajo, ker je odločen unionist, a stoji v ostrem nasprotstvu s Khuenovo kliko, s sedanjim banom Pejačevićem pa je v osebnem sovraštvu. Njegovo imenovanje bi pomenjalo debacle za našo vladno stranko. On bi si moral namreč sestaviti novo stranko, a to bi se mu posrečilo vrlo lahko. Izcimila bi se secesija iz vladne stranke, osamljena in s tem uničena bi bila Tomašić-Khuenova konpanija, pridružili pa bi se tudi neki konzervativni opozicijski elementi.

Ta stranka bi morala priti iz popolnoma svobodnih volitev (ki imajo biti skoraj; menda sredi maja) imela bi to nalogo, da vpelje vse svobodoumne ustavne svoboščine, volilno reformo itd. Vse vzdihuje za svobodnimi volitvami; te bi storile konec nasilni kliki. S tem načrtom se bavijo v istini v Budimpešti, in te dni se vrši o tem ostra borba. Ban Pejačević in podban Chavrak sta politela v Budimpešto, da rešita kar se še da rešiti. Seveda ju podpira dvor kolikor more, a največ intrigira Khuen. Ali dela se tudi na druge strani. To se opaža zlasti po glavnih koalicijskih časnikih. „Budapesti Hirlap“, največji magjarski organ, se je izrazil odločno proti Pejačeviću, ki se je toliko eksponiral za Fejervaryja, ter zahteva njegovo demisijo, a magjarska vlada naj se sporazume s hrvatsko in ogrsko opozicijo, kdo naj bo njegov naslednik. Enako, ali še mnogo ostreje piše „Magyar-ország“. Naše magjarone imenuje kače, ki jih morajo stresti s sebe, ter napraviti konec terorizmu na Hrvatskem. Minister Košut je izvanredno krasno odgovoril na pozdrav hrvatskega kluba večine v dalmatinskem deželnem zboru, da bo „svoboda in spoštovanje zakona na Ogrskem začetek svobode in spoštovanja zakona tudi na Hrvatskem.“

To so dobra znamenja, a Madjari vedo, da še niso izvojevali svoje zahteve, pa da pride šele do glavne bitke, a zato jim ne sme biti vseeno, kakšno Hrvatsko imajo za hrptom.

Današnja poročila, ki so dospela sem, si popolnoma nasprotujejo. „Pokretu“ javljajo iz Budimpešte, da sta Pejačević in Chavrak podala svojo demisijo, da so Khuenove intrige ostale brezuspešne, ker hoče Wekerle, da se spremeni sistem v liberalnem zmislu, in da se očisti dosedanja naša zborniška večina s svobodoumnimi volitvami, a oba organa vladne stranke prinašata vest, da se je Pejačević zedinil z novim kabinetom za hrv. ministra, ki ima biti J. Josipović. Vsak hip more priti iznenadenje.

*

Kot v poslednjih utripih divja naš državni pravdnik. Vsak dan so zaplenjene vse novine, a za nič. Ne smejo prinašati niti vesti o Pejačeviću demisiji! Vsaka besedica o Tomašiću je zaplenjena. Današnji „Pokret“ prinaša zato nekaj značilnih stihov iz psalma, kot lamentaciji na Veliki četrtak. Vsakdo spozna v njih lahko bič ostre satire. Tudi ta uvodnik je bil z naslovom vred zaplenjen.

△

Balkanska pisma.

Politični položaj v Srbiji. — Umetniške razstave. — Delavni program kluba „Slovanski Jug“. Baron Czikán. — Katoliška propaganda na Bolgarskem.

Belgrad, 12. aprila.

(—ut.) Zelo važna vprašanja so na dnevnem redu in vedno se naglašajo službene strani, da se ta vprašanja rešijo v najkrajšem času — a obenem se pronašajo po Bolgarskem glasovi, da stojimo že zopet neposredno pred ostavko kabineta gosp. Save Grujića, ker da je vlada naletela pri reševanju nekaterih važnih vprašanj na take ovire, da bo morala odstopiti. Časopisje beleži te glasove, a službeni tiskovni urad vsak dan — večkrat celo dvakrat dnevno — objavlja communiquée, v katerih se označajo vsi glasovi o ministrski krizi kot popolnoma neosnovani.

Ti dementiji so sumljivi! Vsi belgrajski časnikarji, ki dobro poznajo tiskovni urad, iz teh kategoričnih dementijev sklepamo, da ministrska kriza obstoji in zato časnikarji, ki prihajajo v tiskovni urad po informacije, ne vprašujejo več: obstoji-li ministrska kriza? — nego vprašajo enostavno: da-li je vlada že službeno demisijonirala!

V ostalem demisija sedanjega kabineta nikogar ne bi iznenadila, ker smo vsi že pri njegovi sestavi vedeli, da njegovo življenje ne bo dolgo trajno. Na rešitev čakajo ta-le zelo važna vprašanja: posojilo, oboroženje artiljerije z novimi topovi, nove železnice in obnovev rednih diplomatskih odnosov z Anglijo. Vsa ta vprašanja so tako težka, a nekatera med njimi tudi tako delikatna, da se je moglo takoj, ko je nova vlada prevzela državno upravo v svoje roke, reči, da jih ta vlada ne bo rešila. Prav so torej imeli oni, ki so trdili, da bo vlada morala demisijonirati takoj, ko se sestane narodna skupština — in to bo za dvanajst dni.

Jaz sklepam iz držanja vladnih listov, iz tega, katerega se vlada poslužuje pri dementiranju glasov o ministrski krizi in iz dejstva, da se ne prestando obdržavajo ministrske seje, da je kriza že tukaj, ali se s formalno demisijo čaka dosestanka narodne skupštine!

In potem bomo imeli nove volitve. S to mislijo so se že sprijaznili tudi samostojni radikalci, ki so

Dalje v prilogi.

Velikonočna roža.

Ko je po dolgem času zopet videl svojo zaročenko, se je zresnil. Njegove misli so postale nejasne, nekaj hladnega, neskončno žalostnega je dihlo iz njih. Vso zimo ni videl svoje zaročenke, in sedaj je začutil v svojem srcu do nje veliko usmiljenje.

Po prvem pozdravu je uprla Marija vlažne in tihe svoje oči na zaročenca. Hotela mu je pogledati v dušo, kaj se skriva v nji. A njegovo obličje se je zopet razvedrilo, in vse te besede so mu zatrepale na ustnicah.

„Ah, Marija, kakšna visoka gospodična si postala. Daj mi ustka, da te poljubim!“

Nasmejala se je in dela dlan na usta. Stopil je k nji, ji narahlo odstranil roko in se ji bližal. A nenadoma se mu je zopet zasmilila.

„Anton!“ Samo poklicala ga je, plaho je izrekla njegovo ime.

„Glej, kako sva sentimentalna, za naju pa sije solnce! Na sprehod greva!“

Sedela sta na divanu in si zopet gledala v oči.

„Na sprehod greva!“

„Kako ljubeznivo je zapel tvoj glasek, o, ti moja Marija!“

Sedaj se je sklonil ves k nji in ji začel poljubljati roko.

Skozi okno je padel val pomladnega solnca, in takoj sta vstala in se odpravila.

Zunaj je dihal zemlja in v polnih požirkih srkala vase gorkoto. Življenje je plulo iz nje, zdravo, mlado življenje, beli zvončki so pozvnanjali pomladi, rdeči cveti so se bliščali v solncu kot rožna kri.

Vsa sta oživela pod solncem, ki je prve poljube stlalo na polje.

Govorila sta o samih lepih stvarih. Anton je pripovedoval o svoji mladosti in o velikonočnih zvonovih.

„Nekaj bi ti povedal, dogodek iz mladih dni, a ti si danes prezamisljena.“

„Zakaj? Seveda, ker je tvoje srce tako tuje.“

„Ne, res, jako zanimivo,“ je zopet začel, ne da bi jo poslušal. „Kadar se tega spominim, sem vedno zelo razburjen. Pomisli!“

Govoril je kot sam zase, ni se več menil zanjo in šel naglo dalje. Komaj ga je dohajala.

„Daj, poslušaj, ti si me poznala še dijaka. Bil sem tedaj mlad, zelo

mlad in razposajen. — O Veliki noči sem bil doma, in na Velikonočno soboto smo se domenili trije prijatelji, da pridemo v zvonik takoj po polnoči in zvonimo velikonočno jutro.

Velika sobota je minula. Bila je ena ura ponoči, ko me pride prijatelj klicat. Potrkal je na okno, vstanem in grem z njim. Tretjega še ni bilo. Imela sva svečo in šla sama po temnih stopnicah stare naše cerkve. Prišla sva v zvonik in čakala. Tretjega prijatelja še vedno ni. Postajala sva nemirna, zakaj po drugih cerkvah naokoli so se že oglašali velikonočni zvonovi in v pokojni noči so se razlegali krasno ubrani zvoki.

Tedaj nenadoma se pojavi pred nama tretji prijatelj, ne da bi ga bilo prej slišati na stopnicah.

Stal je pred nama tako nem, tako blede in ne da bi izpregovoril besedice, je planil skozi lino iz zvonika. Potegnili se je svetla nit na zemljo, in vse mirno, in vse tiho.

Naju je objela groza, v strahu sva se spustila po lestvah navzdol in po stopnicah v cerkev in ven. Nisva si tega niti upala tolmačiti, zakaj drugi dan je tretji prijatelj naju pričakoval pred cerkvijo. Povedala sva mu, kaj sva videla, postal je zaniš-

ljen za trenotek. Bili smo še jako mladi.

Tako nekako čez osem dni pa je ta moj prijatelj umrl. Kako in zakaj, ne vem; bil sem že v mestu, in več nisem izvedel nikoli.“

Zaročenec je končal in se zopet ozrl na svojo gospodično.

„Kaj je to bilo, ne vem; zanimivo je...“

Marija ga je pogledala.

„Zakaj pa mi greš to praviti?“ Poln očitanja je bil njen glas, da se je Anton prestrašil.

„Ah, kaj misliš, sebi v zabavo sem to pripovedoval. Ne misli da je na to, mogoče, da ni bilo vse nič res, kaj naju briga!“

Nasmehnil se je in prijel njeno roko. Tako hladna se mu je zdela, kot da je brez krvi.

Tik pred njima se je vzdignil iz polja škrlanec. Pognal se je v zrak, kot da ga je omamilo pomladansko solnce, zažvrgolet in utihnil. Vedno višje je letel in tam gori se je razlila njegova pesem.

„Prvi škrlanček, ki ga slišim letos,“ je omenila Marija s tihim glasom. Stala sta sredi pota in strmela navzgor, kjer je plavala in trepetala

črna točka, odkoder so zveneli zvoki čisti in jasni.

Vračala sta se proti domu, zakaj solnce je padalo v zaton, a škrlanček je utihnil in se skril v polje.

* * *

Velikonočni dnevi so vstajali in prinašali s seboj luč in veselje. Vsako jutro se je vzbudila zemlja, da prejme vase božji blagoslov. Življenje je kipel iz nje v polnih, sočnih curkih. Temno zeleno je ogrinjala trate in gaje, višnjevo je sijala nebeska plan, in po njem se je sprehajalo solnce in vsenaokoli delilo zlate žarke, razsipalo bogastvo in se veselilo sreče.

Tedaj je Anton zopet obiskal svojo zaročenko.

Našel jo je slonečo na divanu. Belo njeno lice je sijalo kot pomladna cvetlica, in njene oči so gledale tiho in vdano.

V njem se je budila ljubezen, silna in močna, še nikoli ni tako ljubil svoje Marije, še nikoli ni videl na nje toliko nedolžne lepote in nebeskega čara.

„Anton, pripoveduj še enkrat, ko si šel zvonit velikonočno jutro. Ne gre mi iz spomina tvoja povest.“

„Rajši pozabi, misli da na najino poroko!“

bili do sedaj odločni nasprotniki novih volitev. Vprašanje je samo še: katera parlamentarna skupina sestavi provizoričen kabinet? Po parlamentarni praksi bi se to moralo poveriti samostojnim radikalom, ki imajo v narodni skupščini večino, ali ker se je lansko leto od te navade odstopilo in se je poverila sestava provizoričnega kabineta manjšini, moglo bi se to zgoditi tudi letos in v tem slučaju bi sestavili provizoričen kabinet zmerni radikali. Lansko leto je bil storjen précédence za možnost vlade manjšine in logično bi bilo, da se ta princip upošteva tudi letos, posebno je zato, ker so lani bili v večini zmerni in v manjšini samostojni radikali, a letos je to ravno narobe. Parlamentarnost pri tem nič ne trpi, kar nam dokazuje nedaven slučaj v najparlamentarnejši evropski državi, v Angliji. Ko je v angleškem parlamentu doživel konzervativna vlada občuten poraz, podala je demisijo, a provizorično vlado so sestavili liberalci, manjšina.

Samostojni radikali so nesrečni. Prevzeli so vlado ravno v času, ko čakajo rešitve zelo važna vprašanja, na katerih bi padale vlade, ki bi imele številnejšo večino v skupščini, kakor je imajo oni. Prav so imeli lani oni samostojni radikali, ki so se protivilo temu, da mlada njihova stranka prevzame vlado! Danes sprevidijo menda že vsi samostojni radikali, da so storili veliko pregreško s tem, da so prevzeli vlado takoj, ko se jim je za to ponudila ugodna prilika.

Na velikonočno nedeljo se odprli v Belgradu srbska umetniška razstava. Razstavili bodo svoja dela vsi srbski upodabljajoči umetniki, ki nameravajo sodelovati pri drugi jugoslovanski umetniški razstavi, ki se v avgustu odprvi v Sofiji. Razstavljene bodo samo novi umotvori, ustvarjeni po prvi jugoslovanski umetniški razstavi, ki je bila v jeseni l. 1904.

Misel je dobra, ker se da prilika nim Belgrajčanom, ki ne bodo mogli iti na jugoslovansko umetniško razstavo, da vidijo v Belgradu svoj srbski oddelek razstave, a najbrže bodo imeli priliko videti tudi slovenski oddelek. V danes mi došlem „Slov. Narodu“ namreč čitam, da razstavijo najbrž slovenski umetniki svoje umotvore, odmenjene na jugoslovansko razstavo, na teden dni v Belgradu. Ko sem to sporočil v tiskovnem uradu zbranim časnikarjem, so vsi to vest z navdušenjem usprejeli.

Sicer bi pa po mojem mnenju bilo bolje, da slovenski umetniki pridajo svojo razstavo v Belgradu potem, ko se jugoslovanska umetniška razstava v Sofiji že zaključuje.

Ko je „Slov. Narod“ v eni poslednjih svojih številkih govoril o delavnem programu belgrajskega kluba „Slovanski Jug“, je pripomnil, da je program zelo lep — samo ako se izvede! In zato moram še enkrat pri-

pomniti, da v odboru kluba ne sedijo ljudje enaki odbornikom za izdelovanje „Jugoslovanskega Almanaha“ nego delavni in vztrajni ljudje, ki se sicer zavedajo vseh težkoč, s katerimi se bodo morali boriti, predno svoj program izvedejo, ali ravno zato so se z vso odločnostjo dali na delo. Počasi bo šlo, ali sigurno.

Avstrijski poslanik pri srbskem dvoru, baronu Czikan, je silno smešna figura. Včeraj je obiskal ministrskega predsednika, generala Savo Grujića in je že drugič izjavil željo avstrijske vlade, da Srbija kupi škodove topove in je dodal, da se drugače ne zaključijo trgovinska pogodba med Srbijo in Avstro-Ogrsko. Baron Czikan je protestiral tudi radi simpatij srbskega časopisja madžarski koaliciji. Protestiral je dalje radi tega, ker Srbija pripravlja v Bosni revolucijo (!!!) in razdeljuje tamošnjemu prebivalstvu orožje. Sploh baron Czikan je protestiral proti držanju srbskega časopisja, trdeč, da ono sovražno piše o vsem, kar je avstrijsko.

Na vse te proteste je ministrski predsednik Sava Grujić odgovoril sledeče: Vprašanje o nakupu novih topov je čisto trgovsko vprašanje, ki s politiko nima ničesar skupnega in zato je neumestno vmešavati ga v vprašanje o trgov. pogodbi. Srbija bo kupila one topove, katere smatrajo strokovnjaki za najboljše.

Kar se tiče držanja srbskega časopisja napram Madžarom, je odgovoril g. S. Grujić, da je v Srbiji tisek svoboden in da simpatije, ki jih je srbsko časopisje izkazovalo in jih še izkazuje madžarskemu narodu, so izraz narodnega razpoloženja. Vlada tukaj ne more ničesar storiti.

G. Sava Grujić je končno izjavil, da srbska vlada ne pripravlja nikake revolucije v Bosni.

Baron Czikan s temi odgovori ni bil zadovoljen. Gotovo še danes ali jutri odputuje na Dunaj, da dobi nove instrukcije od gosp. Goluchowskega.

Ali ni ta nastop avstrijskega poslanika predrzen? Srbija bi morala kupiti topove tam, kjer ji zapove Avstrija! Bo-li se „Edinost“ še zavzemala za škodo? Ta škoda mora biti dober Slovan, ko se avstrijska diplomacija toliko zavzema zanj! — Dunajski časopisje sme pisati proti Srbiji, kolikor hoče in psovati na najnesramnejši način, a srbsko časopisje ne sme govoriti o državni brezpravnosti, kjer milijoni Slovanov nimajo skoraj nikakih pravi!

Dobro je odgovoril ministrski predsednik Sava Grujić Czikanu, samo bi mu moral reči še to: ni potrebno, da bi Srbija pripravljala revolucijo v Bosni, ker je tamošnja avstrijska uprava najboljši agitator proti avstro-ogrski monarhiji!

* * *

„Ne, glej, vedno vidim tvoje prijateljstvo.“

Vstala je, njena bela roka ja zatrepetala v zraku in njen glas, kot bi prihajal iz neznanih dalj.

„Dejal si... Tiho, nenadoma je stal poleg nju pod zvonovi in planil skozi lino. Od zvonika na zemljo se je potegnila bela blesteča nit. In čez osem dni je umrl prijatelj.“

„Prosim te, Marija, pusti! Kaj hočeš s tem! Saj vse ni res, in bog bi znal, ali se nam ni sanjalo.“

„Ni se vama sanjalo, ni se sanjalo. Kako je bilo ime tvojemu prijatelju?“

„Ti si ga poznala. Bil je iz gradu, govorili so, da je graščakov. Ime mu je bilo Marijan, vem dobro.“

„Marijan, in jaz sem Marija.“

Bili so Veliki dnevi, in Anton je bil nezadovoljen sam seboj. Misli je na Marijo, pri nji je bila njegova ljubezen, pri nji njegovo srce. Sam si ni več upal k njej. Sprevidel je, da jo njegova navzočnost vznemirja, da jo objame prečudovita ekstaza ob spominu na njegovo povest.

Bila je svetla noč. Hodil je pod njenim oknom ves večer, ne da bi se slišal kak glas.

Bleda svetloba je lila iz oken njenega stanovanja, naokoli čudovit mir.

Hodil je po cesti in se vračal v njeno bližino.

Kasno v noč je prišel domov, utrujen sedel k mizi in začel pisati Mariji.

Prosil jo je v pismu, naj mu oprost, da je nevede porušil njen mir. Pozabi naj povest o nesrečnem prijatelju, ker to je bilo davno nekdaj v sanjah.

„Marija, misli na najino poroko,“ jo je prosil, „ti si moja velikonočna roža, čisti cvet mojih misli.“

Naslonil je glavo na papir in zaspan. Hodil je v sanjah z njo po polju, ki je bilo vse posuto z belimi cveticami. Hodil je z njo, in ljubila sta se kot nekdaj. Gledala je nanj s svojimi tihimi očmi, ga poljubljala in mu šepetala sladke skrivnosti. Nasproti jima pride prijatelj Marijan in stopi k Mariji. Prijel jo je za roko, in odšla je z njim po beli poljani. Zakričal je in se vzdramil.

Solze so mu kapale na papir.

Vstal je in šel k oknu. Zunaj je spala svetla noč, božji mir je plaval nad vrhovi in gori v jasnini so gorele svetle zvezde. Polnoč je minula

Ko sem v poslednjem svojem dopisu notiral vest sofijskega „Mira“ o predlogu plovdivskega katoliškega nadškofa Meninija, da prizna bolgarska cerkev rimskega papeža za vrhovnega svojega poglavarja, sem izrazil sumnje, da bi se jezuit Menini odločil na neumen korak, da bi kaj takega predlagal bolgarski vladi. Ali vest je istinita.

Menini je v istini o tej stvari govoril z bolgarskimi ministri, ali, se razume, brezuspešno. Sedaj vse bolgarsko časopisje govori o tem in se čudi Meninijevi predrznosti, a „Den“ pravi, da je knez Ferdinand Meninijev protektor in da se je zato upal Menini podati dotični predlog pred bolgarsko vlado.

Med drugim piše „Den“: „Da nesramni jezuit Menini deluje na Bolgarskem kot agent avstrijske diplomacije, da njegovemu prozelitizmu med Bolgari ni cilj religija, nego avstrijska politika, o tem ne more biti sumnje, ker to potrjuje Menini, ko v svojem predrznem in ostudnem predlogu ministrstva zunanjih zadev obljubljuje bolgarskemu narodu pokroviteljstvo katoliških držav (Avstro-Ogrske!)“

Interesanten je prvi nastop katoliške propagande na Bolgarskem l. 1894. Historik Frandar citira v svoji knjigi „Les événements politiques en Bulgarie“ (Politični dogodki na Bolgarskem) govor patra Kosmosa onim Bolgarom, ki so prestopili h katolicizmu. P. Kosmos je rekel med drugim: „Vi ste avantgarda, ki jo je Bog odredil, da uniči ostudno pravoslavno vero, ki je osnovana na šarlatanstvu, na nemoralu in na razbojništvu... Uspeh nam je osiguran, ker mi računamo na stalno podporo od onega, ki ga je Bog postavil, da upravlja z usodo tega divjega naroda...“

Pod tem znamenjem in na ta način se hoče katolicizem utrditi na Balkanu! Tudi Menini bo doživel — fiasco!

Volilna reforma.

Praga, 13. aprila. Izvršilni odbor nemške agrarne stranke je glede volilne reforme sprejel sledečo resolucijo: „Stranka se priznava za prijateljico volilne reforme. Prosi pa vse nemške poslance, naj pritrdijo le taki volilni reformi, ki je visoki (?) nemški kulturni pomembnosti pravična na ta način, da se zviša število nemških mandatov tako, da prevladajo skupno z romanskimi mandate slovanske ali pa so jim vsaj enaki.“

Lvov, 13. aprila. Župan dr. Malachowski je povabil za 19. t. m. vse gališke župane na konferenco, da zavzamejo v imenu galiških občin stališče napram vladni volilni reformi.

Inomost, 13. aprila. Na volilnem shodu v Bolcanu je govoril posl. Perathoner o volilni reformi. Shod

je pozval nemške poslance, naj obstruirajo proti vladni predlogi, ako se jim ne posreči, da bi jo v prilog nemškim interesom preosnovali. V resoluciji se je izrekel shod principalno za splošno volilno pravico, zahteva pa, da se ozira na davčno moč in kulturo (?) Nemcev, Galicija se naj izloči, razstresene nemške naselbine na južnem Tirolskem se morajo priklopiti kakemu nemškemu volilnemu okraju. Posl. Perathoner je izjavil, da je jako dvomljivo, ako sedanji parlament sploh dožene volilno reformo.

Novi položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 13. aprila. Ministrski predsednik dr. Wekerle je rekel pri sprejemu svojega uradništva, da uradniki v ministrstvu niso poklicani, se baviti s politikom, ker ako novi ministri tudi prinesejo patrijotično politiko v upravo, branili bodo pristop strankarski politiki. — Trgovinski minister Kossuth je rekel na nagovor svojemu uradništvu: „Moja politika bo nasledovala vedno madžarske cilje ter jo bo vodilo prepričanje, da dežela, v kateri ni udomačena industrija, se ne more povzdigniti k blagostanju ter tudi ne more zavzeti primerne mesta med veledržavami, ako ni njena trgovina v rokah lastnih državljanov.“

Klub nemadžarskih narodnosti v bivačkem komitatu se z veliko naglico pripravlja za nove volitve. V vseh volilnih okrajih so se postavili kandidati, seveda brez upanja na zmago.

Budimpešta, 13. aprila. Ministrski predsednik dr. Wekerle se je odpeljal nocoj na Dunaj ter pride jutri k cesarju v avdijenco, da mu poroča o položaju v splošnem, ter mu predlaga razna imenovanja. V prvi vrsti se gre za popolnitev dveh ministrskih sedežev.

Imenovanje podmaršala Jekelfalussyja za brambovskega ministra je dognana stvar.

Dunaj, 13. aprila. Cesar je imenoval bivšega sekcijeskega načelnika v vojnem ministrstvu Jekelfalussyja za ogrskega brambovskega ministra, ki pride jutri na Dunaj, da ga cesar zapriše. Glede ministra za Hrvaško še vedno ni definitivnega sklepa.

Budimpešta, 13. aprila. Nedvisni meščani v Temešvaru so ponudili mandat, ki ga je dosedaj imel grof Khuen-Hedervary, ministrskemu predsedniku dr. Wekerlu, ki ga je tudi sprejel.

Na bolgarsko-turški meji že pokajo puške?

Sofija, 13. aprila. Kakor poročajo vsi bolgarski časopisi, dogodil se je zopet na turški meji slučaj, ki se bo moral diplomatičnim putem izravnati. Bolgarskega vojaka, ki je stal na straži, so turški vojaki napadli, da je bil primoran streljati ter je ustrelil tri turške vo-

jake in nekatere ranil. Turški vojaki so na vsak način hoteli priti na bolgarsko stran. Uradno se ta vest še ni potrdila.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 13. aprila. Generalni nadzornik Hilmi paša je predlagal pri turški vladi, naj stopi zopet v popolno veljavo § 7. reform iz l. 1896. Ta točka namreč določa, da je cela vas odgovorna, da se najde in izroči zločinec pri umorih in ropih, oziroma tudi za povrnitev provzročene cele škode. Ta predlog je spravi turško vlado v veliko nepriliko, ker se prebivalci odločno branijo tej določbi iz strahu pred nadaljnim maščevanjem.

Sofija, 13. aprila. Med Morihovem in Bitoljem so turški vojaki uničili dve grški vstaški četi. To se smatra za dokaz, da hoče Turška odločno nastopati proti grškim vstašem. Ena uničenih čet je sestala iz 18 Krečanov, katerih so Turki 16 ubili, dva pa ujeli. — Pri vasi Pologu pa je 160 turških vojakov obkolilo 24 mož broječo bolgarsko četo. Po hudem boju so obležali bolgarski načelniki Sugarev, Trajko, Velko in Krsto.

Sporazumljenje med Grško in Rumunsko.

Bukarešt, 13. aprila. Minister zunanjih zadev, general Lahovary je izjavil nekemu časnikarju, da je ravno sedaj na Rumunskem dobro razpoloženje za sporazumljenje z Grško, ako se bo le Grška oprijela prilike; pozneje pa se zna še kesati.

Napetost med Nemčijo in Italijo.

Berolin, 13. aprila. Sicer še ni oficijoznih znakov, a v političnih krogih že vendar jasno vidijo, da je zavladala med Berolinom in Rimom napetost. Animoznost proti Italiji je pokazal cesar Viljem že na dvojen način: prvič še vedno ni kordoliral italijanski vladi na hudi katastrofi, ki jo je zadela vsled bruhanja Vezuva, tudi se ni v Nemčiji še ničesar ukrenilo v pomoč ponesrečenim, dasi se je povodom potresa v Kalabriji takoj začelo na vladni poziv pobirati po celi Nemčiji; drugič pa je hotel cesar Viljem ponižati Italijo, ko je na nekak izzivalni način brzojavil grofu Goluchowskemu ter povzdgal zvestobo Avstrije kot nemške zaveznice na maroški konferenci. Kakor znano, italijanski delegatje niso hoteli na tej konferenci slepo glasovati v prilog Nemčije.

Volitve v rusko državno dumo.

Petrograd, 13. aprila. Kakor znano, je moral poljedelski minister Kuttler odstopiti zaradi nesporazumljenja z Vittejem. Pridružil se je ustavni demokratični stranki, ki ga

krvavo; na oknu so ščebetali vrabci. Od cerkve pa je prihajal šum vedno glasnejši, vedno živahnejši. Zabobnelo je po zraku, zaigrala je godba, zasmejali so se zvonovi in oglasila se je vesela, zmagoslavna pesem: Vstal je! —

Velika, pisana množica je bila tam spodaj in vsem je bilo zapisano v očeh: Vstal je!

Francka je tiščala robec na oči in ihtela polglasno, oče je nepremično gledal na cerkev in izraz na licu mu je bil trd in hladen.

To je bilo lani, ko je še videl. Tudi letos morda izza hriba vstaja solnce veliko, krvavo, tudi letos mr-goli pred cerkvijo vesela, pisana množica. Ali Tonetu so odpovedale oči. Bogvedi, k letu — če ga dočaka — se mu morda tudi izneveri sluh.

Strašno je tako trpljenje! Umiraš in umiraš, ali ni te konec. — Še tri, štiri leta, morda še dalje — je konstatiral zdravnik.

Toneta je izpreletelo.

Spomnil se je očeta, ki prihaja skoro vsak večer pijan z dela. Izbuljene, krvave oči se ozro na bolnikovo postelj in začuje se trda, surova kletev. Ali skoro nato je očetu žal. Opo-teka se po sobi semtertja ter se na-

Resurrexit!

Spisala Sonja.

Bum, bum, bum... je zabobnelo pred cerkvijo in zaigrala je godba, da se je treslo ozračje. Skoro nato so zapeli veseli, krepki glasovi: Aleluja!... In izprevod je zavl ob začrneli trinadstropni hiši.

Visoko zgornj v podstrešni izbi se je prebudil bolnik. Šesto leto je že, kar umira tu gori strašne mučeniške smrti.

Otrpnile se mu noge in roke, odrevenel mu je naposled ves život. Skoro bo dve leti, kar ne more geniti z nobenim udom. Pred tremi meseci je še oslepel povrh.

V tvornici si je nakopal bolezen. Komaj devetnajst let mu je bilo takrat.

Prebudili so bolnika veseli glasovi. Poskusil je mehanski, da bi privzdignil glavo, ali tisti hip se je vzdramil dobobra in se nasmehnil: Glej, pozabil sem, da se ne morem geniti!

Spomnil se je, da sta ga lani osorej vzdignila na postelji oče in sestra, naj bi pogledal skozi okno. Izza hriba je vstajalo solnce veliko,

in že se je začelo velikonočno jutro. Zvonovi se še niso vzbudili, Bog je ležal v grobu.

Obrnil se je in šel po sobi. Pri vratih pogleda zopet proti oknu, in tedaj je Anton ostrmel in zatrepetal. Okolu njega je vse umrlo, in srce mu je zastalo.

Skozi okno je plavala k njemu Marija, jasna in prosojna. Obstala je tik pred njim. Razprostrl je roke, a tedaj je prikazen izginila zopet skozi okno, in bila, blesteča nit se je potegnila na zemljo.

„Marija, Marija,“ je zašepetal Anton in se zgrudil na tla.

Zunaj so zmagoslavno in ponosno peli velikonočni zvonovi.

Zmagoslavno in ponosno so peli velikonočni zvonovi. Žuboreča, zvočna reka je plavala po zraku, vihrala je pesem, svetla, čista kot solnce.

„Marija je umrla,“ je slišal Anton drugi dan.

„Ko so velikonočno jutro zapeli zvonovi, ko so se vlili prvi zvoki čez zemljo, je zaspala in ugasnila.“

Zvonovi so naznanjali vstajenja dan in peli zadnjo pesem velikonočni roži.

Jaroslav.

➔ Dalje v prilogi.

glave! Tako težak porod pri tako slabotnem, neznatnem detetu! Še bolj smešno pa je, da pošilja eden teh gospodov po hišah „Slovenca“, kadar prinese ta kak dopis iz Senožeč. Menda hoče s tem imponirati! O sancta simplicitas!

Kakor po navadi, tako se tudi v zadnjem dopisu zaletava „Slovenec“ v našega župana, ki je poseben ljubljeneč klerikalne gospode. Neumestno in nehalno bi bilo, peti tu našemu gosp. županu kake slavošpeve, to pa lahko rečemo, in tega ne more nihče tajiti, da je storil v tej dolgi vrsti let, odkar župani, stokrat več za občane, nego vsi prejšnji župani s stari Zelenom vred. Seveda, lahko je, podtikati komu vedno in povsod sebične namene, lahko je tudi gledati v „paragrafe“, je li postopa župan pošteno ali ne, kar baje prakticira stari Zelen. — Bog ve, če je tudi takrat tako skrupulozno gledal v „bukve“, ko je sam županil?

Med drugimi si je privoščil zadnjič „Slovenec“ brumni dopisnik tudi nekega tukajšnjega uglednega trgovca. Naravnost lopovsko je, da spravlja pri tem na dan že davno pozabljene dogodke, s katerimi ni bil dotični trgovec nikdar v nobeni zvezi. Kaj mu misli morda dopisnik delati tudi na tak način konkurenco? Je pač preumazana, da bi ž njo kaj dosegel.

Za našim kaplanom stoje baje najboljši senožeški možje. Tako vsaj je pisal „Slovenec“. No, no! Le počasi! Doleg jih je bilo pač še nekaj okoli kaplana, ker so se nadjali, da jim donese to kako korist pri graščinskem posestvu, katero je kupil zloglasni Lenassi. Naš kaplan je nekaj mešetaril in farbal ljudi, pa so že postali skeptični ti možje in uvidevajo počasi, kake špekulacije vodijo te klerikalne barantarije pri njihovih čednih kupčijah. Pravijo, da je kaplan že precej doigral svojo vlogo. Tudi v Dolenji vasi se je začelo daniti. Ej, skoro bo prišel čas, ko bodo slepi videli, gluhi slišali in bo zasmrdelo tudi tlim, ki imajo še zamašene nosove.

Pripomniti imamo še, da nima naš stari, častitljivi župnik ničesar skupnega z ostalo bando. Zato pa tudi uživa zaslužen poštovanje.

Iz druge roke smo pa dobili sledeče vesti iz Senožeč:

Res obilo prevrata nam bodočnost obeta, trg senožeški postane „Herkules na razpotju“. — Graščinsko posestvo, nekdanji imetje sloviti bojoviti knezov Porcijah, je deloma razkosano, sedaj še čaka zidovje s pripadajočimi zemljišči rešitve. Kaplan Kleindienst, ta „povsod ne bodi ga treba“, si je pridobil pri tem „nevenljivih zaslug“ — in čudili smo se pri vsem tem trudopolnem delu, da se ni spomnil na svojega čednega prijatelja, starega „zbrihtanega doktorja“, da bi mu pomagal, saj je komaj čakal, da se ga pokliče. Sedaj se je oddahnil ta božji namestnik in tuhta, kaj bi se dalo še ukreniti, da se pokaže svojemu kapitanu Tonetu ponižnega slugo. Pa saj ni mala reč, pomisliti se mora, da je za vse to kratek dan in zlate ure zanj, posebno sedaj v svetem postnem času; ali naj spoveduje ali naj hodi na lov, ali naj punce zopet pripravlja za novo komedijo, ali naj novodobljenega psa dresira itd. — Govorilo se je, da ta revček ob sobotah nima toliko miru, da bi svojo trudno lepo glavo na blazino položil in da ostane postelja nedotaknjena — pa ni čuda, — saj morajo še oblatni brevit ta vestni gospod opravljati v šoli med krščanskim naukom. Poprašamo, kaj li poročajo šolske oblasti k temu?

„Slovenec“ dopisnik obrača največjo skrb na mlekarjo, katere mu je trn v peti in na šolsko mladino, da se ne pogubi ter poudarja, da se je v zadnjem času v trgu mnogo tatvine pripetilo. Čudimo se, da se ta znani dopisun za tujo mladino zanimala, dočim za svojo lastno svoječasno ni toliko skrbel. Ali se še spominja, kako da ga je lastni sin napadel z gnojnimi vilami in mu je bilo potem le žal, da ga ni ubil. Vsled slabe vzgoje je prišel sinko do tega, da je tudi poštnega hlapca okradel in ako bi bil doma, bi tudi očetovo, premoženje ne ostalo tako nedotaknjeno itd. Svetujemo torej „Slovenec“ dopisniku, da naj brzda svoj jezik, ker sicer smo pripravljeni prehudu usekati nazaj!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. aprila.

— **Volilni shod** sklicujeta državni poslanec g. dr. Andrej Ferjančič in deželni poslanec gospod Frančišek Arko na dan 16. t. m. ob 4. uri popoldne v dvorano „Narodnega hotela“ v Postojni.

— **Drzen atentat na slovenski značaj kranjske dežele.** Ko so pred desetletji bili še v naši deželi na krmlu Nemci in nemškutarji in imeli

večino v deželnem zboru in odboru, so proglasili načelo, da je edini uradni jezik kranjskega deželnega odbora nemščina. To svoje načelo so izvajali do zadnjih posledic in so silili celo odločno narodne slovenske občine k nemškemu uradovanju. Ko so si končno Slovenci priborili v deželi tisti vpliv, ki jim gre po zakonu in po številnosti svojega naseljevanja, in si izvajali večino v deželnem zboru in odboru, so upeljali v deželne urade slovenščino kot uradni jezik. Dasi bi Slovincem nikdo ne mogel zameriti, ako bi vračali šilo za ognjilo, ako bi ponemškem vzoru silili Nemce, da bi dopisovali z deželnim odborom slovenski, vendar tega niso storili, marveč so, držeč se načela pravičnosti, odredili, da imajo deželni uradi sprejemati nemške dopise in jih reševati takisto v nemškem jeziku. To slovensko uradovanje pri deželnem odboru je bilo že od nekdanj hud trn v peti naši vladi. Ko je pa lani deželni zbor sklenil, da ima deželni odbor dopisovati z državnimi uradi in z avtonomnimi oblastmi povsodi, kjer bivajo Slovenci, izključno v slovenskem jeziku in v slovenščini reševati dole vlog, je po nemškem častnikarskem logu kar zvršelo in vladni krogi so kar pihali onemogle jeze. Odkrito si niso upali nastopiti proti temu sklepu, pač pa so skušali na zvijačen način odvzeti veljavo temu v narodnem oziru pomenljivemu zaključku. Toda vsi njihovi tozadevni poskusi so se izjalovili. Letos se je pa zgodilo nekaj gorostasnega, grda lopovščina, pravi atentat na pravice slovenskega naroda in deželnega zbora kranjskega. To se je zgodilo v pravkar odgodelem deželnozbornem zasedanju! Vlada je hotela z istim zakonskim načrtom, ki se tiče volilne reforme, vpeljati v deželne urade **nemščino kot uradni jezik**. V dotični zakonski predlogi se namreč nahaja točka, da je poslovni, razpravni in uradni jezik deželnega zbora, deželnega odbora in vseh deželnih uradov slovenščina in **nemščina**. Klerikalci so hoteli v sporazumljenju z Nemci vladno predlogo sprejeti, kakor so sami priznali, kar „en bloc“, da bi torej tudi pravkar navedena točka dobila zakonsko veljavo. S tem bi bil uničen mahoma slovenski značaj kranjske dežele! Zakaj, čim bi bila uzakonjena določba, da je uradni jezik deželnega odbora slovenski in nemški, bi vlada z vsoto strogoštopa pazila na to, da bi se do skrajnosti izvajal ta sklep, to je, da bi bilo uradovanje deželnega odbora skoziinskozi dvojezično. Naravna posledica tega bi bila, da bi vlada deželni odbor prisilila, da bi moral od državnih uradov sprejemati nemške dopise in jih reševati takisto v nemškem jeziku! To bi bila nečuvstvena omejitev avtonomije deželnega odbora kranjskega, ker bi se mu s tem odvzela zakonito zajamčena pravica, si svobodno določiti svoj uradni jezik! In za atentat na slovenski značaj dežele in deželnega odbora so naši klerikalci brez pomisleka dali roko Nemcem in vladi! Ali ni to največje lopovstvo in banditstvo? Lani so Šusteršič in njegovi kompanjoni kričali kakor besni radi slovenskemu in nemškemu zapisniku v deželnem zboru, letos so pa mirne duše hoteli skupno z Nemci in vlado oropati deželni odbor slovenskega značaja in mu vsiliti nemško uradovanje! Ali niso to gadne izdajice, ki niso niti vredni, da bi pošten Slovenec pljunil pred nje? Seveda kdor je lahkim srcem prodal Nemcem zgolj iz strankarskih koristi koroške in štajerske brate, ta je sposoben za vsako lopovščino in grdobijo! Večna sramota in prokletstvo naj zadene te klerikalne izdajice!

— **Izdajalci odgovorite!** Vsa slovenska javnost stoji pod vtiskom, da so kranjski klerikalni poslanci izdali in prodali koroške in štajerske Slovence vladi in Nemcem proti temu, da jim je vlada zagotovila gospodstvo

in nadvlado na Kranjskem. Ta sramoten čin smo jim glede štajerskih Slovencev dokazali v četrtek in jih pozvali, naj javno povedo, ako morejo, da niso zakrivali tega lopovskega dejanja. „Slovenec“ pa, ki je sicer zelo zgovoren in gostobeseden, molči na ta očitanja kakor grob in še ni niti z besedico reagiral na te naravnost difamujoče dolžitve! S tem priznava sam, da so te dolžitve utemeljene in resnične, saj se jih niti navidezno ne upa pobijati! Štajerski Slovenci, tu imate dokaz, da so vas dejansko izdali kranjski klerikalci! Slovenci na Štajerskem, ki imate še iskrico domovinske ljubezni v sebi, ki čutite pošteno in narodno, ali boste še nadalje trpeli, da sede vaši poslanci v izdajalski družbi dr. Šusteršiča, ki je vas prodal Gautschu in Nemcem proti nagradi, da se zadavijo vaši slovenski bratje na Kranjskem, ki imajo samo ta greh, da so drugega mišljenja kakor Šusteršič in njegova „compagnia bella“?! Ali ne smatrate poslanca Robič in Ploj pod svojo častjo, da vztrajata v klubu, kateremu načeluje človek, kakor je Šusteršič, ki je preprečil, da štajerski Slovenci ne dobe niti 8, niti 7, nego samo 6 mandatov!

— **Občinski zastop v Kostanjevici** je v svoji seji z dne 13. mal. travna sklenil odposlati na predsedništvo državnega zbora peticijo, v kateri omenja krivico napram štajerskim in koroškim Slovincem v vladnem načrtu volilne reforme ter zahteva za kranjska mesta, trge in industrijalne kraje izven stolnega mesta Ljubljane še dva mestna mandata.

— **Katoliška ljubezen do nemških veleposestnikov kranjskih** tako lepo cvete, da bolj ne more. In zakaj bi tudi ne? Tako dolgo so iskali naši klerikalci, ti „hudi“ Slovenci, ki se bore za pravice slovenskega ljudstva — ne naroda! — ljubljene Nemce in naposled so jih vendar našli. Da je zdaj ljubezen toliko večja, čim dlje je nista uživali ljubeči se stranki, se ni čuditi. Klerikalci seveda trde, da ta zveza ne obstoji, a dejanja kažejo, da je to res. Sram jih je te zveze, tega koruznega zakona, ki je po katoliških cerkvenih postavah velik greh, zato se skušajo izviti. A jim malo pomaga. Kako presrčna ljubezen jih pa veže na veleposestnike, kažejo nastopne besede, ki jih je zapisal „Domoljubov“ pisec: „Gotovo je velika krivica, če bi imeli še znanprej veleposestniki deset poslancev, toda pomisliti je treba, da se vsled zvečanja števila (mandatov) njihov vpliv znatno zmanjša. Kmečki zastopniki bi imeli sami večino in graščinski glasovi bi se izgubili v manjšini. Kaka ljubezen! Klerikalci vedo, da je krivica, da imajo po njihovi želji veleposestniki na Kranjskem deset mandatov, a v kljub temu jim jih ne branijo. Da pa bi liberalna stranka po volilni preosnovi izgubila skoraj vse mandate, o tem niti ne govore nje. Glavna reč je, da pridejo sami na vrh in da pojde za škofove zavode itd. vsako leto par tisočakov iz deželne blagajne. V dosego tega jim je krepko sredstvo zveza z Nemci, ki se v sladkih objemih svojih zaveznikov tope solz presrečne ljubezni. Sicer je krivica 10 veleposestniških mandatov a ljubezen prenese vse!

— **Katoliško denuncijantstvo.** Naši klerikalci žive večinoma od denuncijantstva. „Slovenec“ ima v vseh nižjih slojih ljudi, ki špijonirajo med nami naprednjaki, katerim se delajo silno prijazne, skušajo ujeti kako tajnost, katero potem primerno predrugačeno nesejo v „Slovenčev“ uredništvo, kjer jo hlavno in z veseljem sprejme. Posebno med dijaštvom imajo klerikalci nastavljenih mnogo špijonov in je vsak klerikalen dijak špijon z dušo in telesom. Klerikalci polagajo na dijaške špijone največjo važnost in jih tudi najboljše plačujejo. Posebno učitelji veronauka imajo silno dopadajenje nad temi denuncijanti in jih tudi protežirajo, kolikor morejo. Verjamejo jim vse, pa naj deset drugih reče, da to ni res. Drastičen dokaz je to-le: Kakor znano, je „Slovenec“ ob pri-

liki obstrukcije v deželnem zboru z imeni imenoval več mladih ljudi, da so na „galeriji“ v dež. zbornici razgrajali, le da bi jim škodoval na kak način. Med temi imenovanci je bil tudi neki pripravnik Cerar iz I. letnika. Kdo je „Slovenec“ naznanil, kak grešnik da je Cerar, ne vemo, mišlimo pa, da je bil „Slovenčev“ zapnik tisti Cerarjev sošolec, ki je učitelju veronauka Kržižu v šoli povedal, da je Cerar razgrajal na deželnozborni galeriji zoper klerikalce. Dasi je ves ostali razred sveto zatrjeval, da to ni res, se je v slepi strasti in klerikalnem fanatizmu odvzela Cerarju podpora, ki jo je ta že celo leto užival in od katere je edino živel. Cerar je moral na to cel teden živeti ob samem kruhu, ker ni dobil nikjer drugod podpore. Dasi popolnoma nedolžen — kar je moral tudi „Slovenec“ s težkim srcem priznati — bil je žrtev klerikalnega denuncijantstva in popovskega fanatizma. Kakor s Cerarjem, tako se dela še z mnogimi drugimi dijaki, ki slučajno niso klerikalnega mišljenja. Klerikalnemu dijaku pa je dovoljeno pod zaščito naših duhovnikov vse, smejo se udeleževati vsakovrstnih političnih klerikalnih govorov, „Slovenec“ razobeša samo za dijake svoje politične klobasarije (na I. gimnaziji je neki klerikalni profesor v šoli že večkrat dejal, da sme dijak brati „Slovenca“, četudi je političen list!). Klerikalni dijaki so člani raznih klerikalnih društev, vse to je dovoljeno. Klerikalci vedo, da imajo klerikalni gojenci ljubljanskega učiteljišča svoje „krščansko-socijalno društvo“, ki stoji najbrž pod patronanco kakšnega veroučitelja, vedo, da je nekje na Poljanah društvo klerikalnih gimnazijcev, ki se zove „Danica“ — a vse to je dopuščeno, ker so dijaki klerikalni. Sicer pa svetujemo pristojni oblasti, naj enkrat nekoliko posveti v ta dijaška klerikalna društva, morda zadane na marsikaj, kar spada sicer pod kazenski paragraf.

— **Poziv na pobijanje.** Naši klerikalci so podivjani do mozga. Divja gonja, ki so jo vprizorili proti svobodomiselcem, se vedno veča in vsak čas vidimo iz nje, kako propali so naši klerikalci. Kakor je nekdanj nahujskana katoliška druhal pobijala drugoverce samo zato, ker niso bili katoličani, ravno taki časi bi bili pri nas zdaj, če bi imeli klerikalci v rokah vso moč. „Domoljub“, list slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo, je klasičen dokaz te naše trditve. Narodno-napredna stranka namerava prirediti te dni po vsej kranjski deželi shode svojih mislijenikov in povedati na teh shodih, kaki ljudje so naši klerikalci in kako je z vladno predlogo glede volilne reforme. Klerikalci smejo sklicevati vsakovrstne shode in nihče jim ne sme braniti in jim tudi nihče ne brani. Mi naprednjaki bi kaj takega ne smeli storiti po klerikalnih pojmihi. In ker jih bomo kljub klerikalnemu žolcu priredili, napovedujemo nam boj in pozivajo svojo katoliško druhal na pobijanje. „Domoljub“ namreč piše: Proč z liberalci! Ob tla s sovražniki našega kmeta! Pohodite druhal sebičnih ljudskih izsesovalcev! Notica je tiskana vsa z razprtimi črkami in naši brumni katoliški kmetje, ki sta jim kol in rožni venec enako ljuba, predobro razumejo ta bojni klic in če bi ga ne razumeli, raztolmači ga jim kaplan toliko, da pride na shodih naprednjakov do pravega pobijanja. Čudimo se, da državno pravdnštvo nima oči za tako pozivanje na pobjo, ko bi mu moralo iz raznih sodnih aktov biti znano, da jih ni hujskih pretepačev, kot so naši katoliški možje. Upamo pa, da se bo pri naših shodih poskrbelo za našo varnost in da oblasti, dasi v tako klerikalni državi, ne bodo podpirale nahujskane katoliške druhal s svojo brezbriznostjo za varnost življenja svojih podanikov.

— **Razdelitev volilnih okrajev na Spod. Štajerskem** še neodrešenim Nemcem vedno ne da pokoja. To se pravi, s tem so pač zadovoljni, da je Gautsch s pomočjo dr. Šusteršiča poiskal vsako pozabljeno nemško kočo celo v hribovskih kmečkih ob-

činah, da se je skrpucal za nemštvo trajni mandat „mest in trgov“. Hudo pa jezi Nemce, da jim hoče volilna reforma vzeti nekatere slovenske občine blizu nemške meje, ki so jih že tako lepo uspavali, da bi bilo treba le še dobrih deset let narodnega spanja, in Slovincem bi ne bilo več. Najbolj je Nemcem v tem oziru za petero slovenskih prekmurskih vasi (Potrna, Dedonjci, Žetinci, Zenkovič in Gorica), o katerih smo že svoječasno dokazali, da v njih Nemcev sploh ni. Nadalje diši Nemcem Ščavnica, Draženvrh, Velka in Plitviški vrh, kateri kraji so prideleni mariborskemu volilnemu okraju. Proti temu je že protestirala mestna občina v Radgoni, sedaj pa se je oglašil še cmureški okrajni zastop. In s kakšnimi argumenti! Protest pravi: Taka razdelitev bi škodovala vplivu nemškega prebivalstva na slovenske občine, ker bi se izločile mešovite (?) občine, ki so se dosedaj prištevale k nemškemu posestnemu stanju. Prebivalci teh vasi, ki dosedaj niso delovali agitatorično v slovensko narodnem oziru, bi se izročili agitaciji slovenskih strankarjev ter bi bil konec mirnemu življenju obeh narodnosti skupaj. (Aha!) Iz teh vzrokov zahteva okrajni zastop, da se te občine združijo z nemškim volilnim okrajem Cmurek-Fehring-Radgona. — To so vam dokazi, da se jih Bog usmili!

— **„Domoljub“ o škofu.** „Domoljub“ piše z ozirom na zadnjo deželnozbornsko obstrukcijo: „K seji je prišel tudi premilostni gospod knezsko dr. Jeglič, da bi oddal svoj glas v prilog kmeta, a liberalni troben-tači so začeli pobalinsko igrati na godala pred škofom. Po Ljubljani se je splošno (!) govorilo, da so hoteli premilostnega dejanske napasti.“ Ubogi škof! Še bolj ubogi pa liberalni deželni poslanci, ker če bi bili res hoteli škofa dejansko napasti, prišli bi bili v nemalo zadrego. Škof je suh kot drenov klinec, kjer zgrabiš, ni nič in kako naj bi potem liberalnim poslancem, ki poznajo vse te lastnosti škofa Toneta, prišlo na um dejansko napasti svojega dušnega pastirja. „Slovenec“ je takrat pisal, da je škof „dostojanstveno“ gledal obstrukcioniste. Ne vemo ravno, kaka je bila ta dostojanstvenost, videli smo pa, da je delal tak duhovit obraz, da se mu je smejala vsa galerija.

— **Pod poslansko imuniteto** se še vedno solnči brumni „Slovenec“, dasi je pred leti slovesno zatrjeval, da bo Nace Žitnik takoj odložil „Slovenčev“ odgovorno uredništvo, čim bo to storil pri „Narodu“ dr. Ivan Tavčar. Dr. Tavčar že mesec dni ni več odgovorni urednik našega lista, dr. Žitnik pa še vedno ni izpolnil svoje obljube in „Slovenec“ se še vedno ogreva pod njegovo poslansko imuniteto ter ne kaznovano uganja pod njegovo zaščito najgrša lopovstva! Sicer ne verjamemo, da bi Žitnik kdaj izpolnil svojo obljubo, saj je itak na glasu, da pri njem obljuba ne dela dolga, vendar konstatujemo to dejstvo, da je Žitnik obljubil odložiti „Slovenčev“ uredništvo v istem hipu, ko to stori dr. Tavčar pri „Slov. Narodu“, da opozorimo slovensko javnost na to, da ostane Žitnik še nadalje odgovorni urednik „Slovenca“ v prvi vrsti radi tega, da lahko „Slovenec“ tudi še vnaprej pod varstvom njegove poslanske nedotakljivosti ne kaznovano blati poštene ljudi in krade — najdragocenejše njihovo imetje — pošteno ime! Poštenjakoviči okrog „Slovenca“, prav dobro vemo, zakaj se ne odrečete poslanski imuniteti, bojite se, da bi vašemu lopovskemu početju napravilo enkrat za vselej konec — sodišče!

— **Slovenski tehniki** na Dunaju so bili vsled navdušene brzjavke, ki so jo poslali na naslov slovenskih narodno-naprednih poslancev v deželnem zboru, nesramno in nizkotno napadeni od ljubljanskega revolver-žurnala „Slovenca“. Zoper to

lopovstvo so nam poslali dopis, v katerem ostro in ogorčeno protestirajo zoper podle insinuuacije „Slovenčevih“ banditov ter nadaljujejo: „Slovenca“ bodi povedano, da nas, slovenske tehnike na Dunaju, jako malo brigajo njegovi smrdljivi izbruhi in zavijanje resnice, ker vemo, da mu je strankarski fanatizem popolnoma oslepil oči ter otemni razum tako, da ni več zmožen treznega preudarka. Studij skoziinskozi moderne vede, tehnike, ter popolnoma neustrastno opazovanje boja v slovenskem narodu iz daljave nas navdaja s trdnim prepričanjem, da ste klerikalci duševna poguba slovenskega naroda, da ga zlorablajte v svoje sleparske namene, da ste hianavci. Če pa ravnate, kakor pravite, po svoji vesti in prepričanju, ste ubogi na duhu. Končno „Slovenca“ še priporočamo, naj najprej nauči svoje dopisnike dostojnosti, potem jim da šele pero v roke. Glede psovke „buteljni“ si pa slovenski tehniki sami pravočasno poiščemo primerneža zadoščenja!

— „Slovenčeva“ olik. „Slovenec“ je te dni v neki svoji notici iz Litije po svoji duhovniški maniri obljajal vrlega rodoljuba, upokojenega postajenačelnika g. Jenkota. To sicer ni nikogar presenetilo, ker blagoslovljeni „Slovenčevi“ dopisniki sploh drugega ne znajo, kakor cigansko lagati in obrekovati poštene ljudi. Zgledovali pa so se pošteni ljudje, da „Slovenec“ niti toliko olike ne pozna, da bi imenoval tako uglednega moža vsaj gospoda, ker je v litijem okraju več Jenkotov. Toliko dostojnosti bi bilo tembolj pričakovati, ker ima „Slovenec“ za vsakega mlečnobozega kaplančeta naslov „prečastiti gospod“. V tem pogledu so dali „Slovenčevi“ gospodi na zadnjem shodu naši govorniki lep zgled, ker so titulirali najhujšega nasprotnika dosledno „gospod dr. Šusteršič“, tako da je med demonstracijami neki šaljivec iz ozadja zaklical „gospod Žlindra!“

— Dve duši v enem telesu. Volilni oklic za mestne obč. volitve takozvanih „neodvisnih“ kandidatov je bil tiskan v Dragotin Hribarjevi tiskarni. Dasi se nam je to zdelo čudno, vendar smo molčali, upoštevaje, da je treba obrtniku vseh sprehajati naročila, najsi pridejo s te ali druge strani; molčali smo, dasi smo imeli pomisleke proti temu, da-li je bilo umestno, da je prevzela Drag. Hribarjeva tiskarna v natisk dotični oklic. Ker pa nam vodstvo Dragotin Hribarjeve tiskarne v snočnjem „Slovenca“ indirektno očita, da smo rokopol volilnega oklica, ki je razstavljen v izloženem oknu Šešarkove trafike, dobili „za prijazno besedo in primerni bakšiš“ od „breznačajnega individua“, ki stori tudi „največje lopovstvo“, smo prisiljeni, smatrajoč pod svojo častjo, da bi le z besedico reagovali na infamije, zapodene v onih pravkar navedenih besedah, stopiti iz rezerve ter vprašati: Kako se strinja z dostojnostjo in poštenostjo, da tiskarna, ki ji je narodno-napredni občinski svet ljubljanski naklonil vsa mestna tiskarska dela, tiska nesramen volilni pamflet, v katerem se sedanjemu mestnemu obč. svetu, tistemu, ki je Hribarjevi tiskarni izročil vsa mestna tiskarska dela, očita nepoštenost in nepravičnost, terorizem, obrekovanje in nedostojno delovanje?

— Shod narodno-naprednih volilcev v Spodnji Šiški. Ko sta se v novembru pr. l. izrekli obe slovenski stranki v deželni zboru za splošno volilno pravico, ko sta nastopili obe stranki proti vnebovpijoči krivici, da ima par nemških veleposelstnikov kar devet zastopnikov v deželni zboru, med tem ko so ti soči ljudstva brezpravni in nimajo nobenega poslanca, imeli smo upravičeno upanje, da vendar dosežemo pravico in se napravi konec krivični razdelitvi poslancev na posamezne kurije. Dogodki zadnjega zasedanja deželne zbornice pa so nam pokazali, da je pač stranka v deželni zboru, ki je poštena, ki drži svojo besedo in je pripravljena pomagati vsem slojem prebivalstva do pravice, da pa imamo

Slovenci v deželni zboru tudi stranko, ki ji ni mar drugega, kakor lastna korist, ki živi le vsled neumnosti in nerazsodnosti ljudstva, ki danes grmi proti Nemcem in veleposelstnikom, da si pridobi populariteto, jutri pa se zveže s istimi Nemci, da ugonobi one, ki se nočejo slepo pokoravati njenim voditeljem, ampak hočejo biti samostojni in si pridobiti zastopnikov. — Ves značaj Spodnje Šiške je mesten. Ljudstvo je tako tesno spojeno z Ljubljano, da mora pač zahtevati iste pravice kot meščani. Kaj more torej pričakovati od klerikalne stranke, ki hoče ubiti obrtnike in delavce, jih oprati vsakega zastopnika, ki obrača svoj plašč po vetru in se zveže danes s tem, jutri z drugim, samo da bi ostala na krmilu, da bi obdržala vladno nad neizkušnim, zaupljivim kmetskim ljudstvom. Obrniti se mora na one, ki ne vidijo le lastne koristi, ki so pravični vsem slojem, ki se potegujejo za splošne pravice slovenskega naroda. Vaši zastopniki v občinskem odboru so v svoji zadnji seji pokazali, da so napredni, sedaj je naloga vas vseh, da izrečete javno svoje ogorčenje nad početjem klerikalne stranke in izrečete pohvalo in priznanje narodno-naprednim poslancem, ki nas hočejo rešiti klerikalnega gospodstva, da ne pademo nazaj v temo srednjega veka, kjer bi klerikalci mogli nemoteni počenjati to, kar bi bilo v korist voditeljem, kmet, obrtnik in delavec bi pa delal in molčal in nosil svoj težko prislužen denar v nenasiljivo, nikdar polno farško bisago. Vsi, ki ste samostojni, ki vas ne vežejo suženjski okovi klerikalizma, pridite torej na shod, ki bo v ponedeljek ob desetih dopoldne v sokolski telovadnici v Šiški.

— Uslužbenci c. kr. državne železnice v službi zakotne nemške šole. Pišejo nam iz Spodnje Šiške: Kakor je že obče znano, obstoji pri nas že nekaj mesecev brez oblastvenega dovoljenja in brez vednosti šolskih oblasti zakotna nemška šola pod vodstvom obče znane grofice Auersperg. Da se ta preoblečena nuna že mesece trudi od slov. staršev otroke naloviti v ta zavod, je znano vsakomur, a znano pa še ni, da so z njejšim časom v njeno službo vstopili tudi uslužbenci c. kr. drž. železnice. V začetku tekočega meseca je pobiral pri zaslepljenih starših, ki svojo deco pošiljajo v ta brezpotrebni zavod, neki Alojzij Pleš, uslužbenec c. kr. drž. železnice, mesečnino po 1 krono in po 50 vinarjev. Ni dovolj, da je pri članih pobiral, marveč nadlegoval je in pobiral tudi pri drugih, ki niso člani te lepe družbe in to s pretvezo, da ga je gosp. nadzornik strojev, Poka pl. Pokafalva v to poslal. Pleš je hodil od člana do člana in članarino ter mesečne doneske pobiral, obenem pa tudi nove člane lovil in podpore beračil; to je delal v času, ko bi imel svojo službo opravljati. Da je nekaj kronic nalovil, to se razume, skupil jih je pa tudi svoj del, zraven posebno, ako je prišel v hišo, kjer je bil tudi hišni gospodar doma. Moža pa to ni plašilo, zakaj tolmačil si je to za svojo službo, ker je na povelje svojega predstojnika to moral opraviti. Iz predstojnega je razvidno, da si hoče vodstvo te „schulvereinske“ šole s pomočjo uslužbencev in uradnikov c. kr. drž. železnice na vsak način vzdržati ta zavod, bodi si z lepo ali pa z grdo. Da nam zavednim očetom to ni vse eno, je ob sebi umevno, radi tega se drzno vprašati slavno c. kr. direkcijo državne železnice v Beljaku: Se-li stripja s službenim redom, da uslužbenci c. kr. drž. urada v politične svrhe služijo in nas Slovence na naši posesti na ta način izzivajo? Je-li slavnemu direktorju znano, da se uslužbenci v službenih urah na povelje svojih predstojnikov vdeležujejo agitacij in beračenja za ta monstrum-zavod, in ako ne, kaj misli ukreniti v pomirjenje duhov, ki so razburjeni in ogorčeni radi netaktnega postopanja teh uslužbencev? Slavno c. kr. vlado kakor deželni šolski svet se pa usojamo vprašati: Zakaj dovoljujejo te kompetentne oblasti, da se brez njih dovoljenja na ta način mirne zavedne šiskarje nadle-

guje, njih otroke v nezdruve te šolske prostore takorekoč sili, in njih narodni čut draži in žali? Ali smo v resnici že tako inferijorni, da smejo ljudje kakor je grofica Auersperg z nami pometati? Ako nam kompetentne oblasti ne bodo pomagale, da se znebimo tega nebodigatreba — nemške šole — pomagali si bomo sami in to z lepo ali pa z grdo, ker sili smo že do grla brezbrzičnosti naših oblasti. G. obč. svetnik Lavrenčič je v zadnji občinski seji interpeliral gosp. župana radi te šole, a g. župan ni mogel dati nobenega odgovora. Radi tega se je županstvo obrnilo na c. kr. okrajno glavarstvo za pojasnilo v tej stvari, a tudi od tu ni nič in zopet nič odgovora. Iz vsega je razvidno, da simpatizirajo tudi oblasti s to „schulvereinsko“ šolo, in radi tega imajo grofica in drugi korajžo in pogum. Mi šiskarji pa pravimo: Preko naših glav se ne napravi nemške šole, in ako ne opravimo nič z lepim, storili bomo po vzoru nemških inomoških akademikov in zabranili z silo, kakor ti, vsak pojav nemštva v narodni šiški. A. B. C.

— „Slovenec“ in občinski odbor v Litiji. V 81. štef. t. l. je „Slov. Narod“ priobčil brzojavko iz Litije, iz katere je razvidno, da je litijski občinski odbor z navdušenjem in enoglasno sklenil, da se izreče narodno-naprednim poslancem na njihovem možatem postopanju ob priliki znane vladne predloge iskrena zahvala. Konec brzojavke se je glasil: Za predlog je glasovala tudi klerikalna manjšina. Pobožnjak „Slovenec“, ki se boji resnice ko hudič križa, je v svoji četrtkovni številki, dne 12. aprila repliciral na resnično brzojavko z lapidarnim stavkom: „To je grda laž!“ Laž? Mi ne poročamo laži, kakor to vedno stori „Slovenec“. Sicer ni treba posebej poudarjati, da je resnicoljubni „Slovenec“ nahučil svoje čitatelje še vedno, kadar je iz naših krajev kaj poročal in da so o verodostojnosti njegovi čitatelji „Sl. Naroda“ že zdavnaj na jasnem, vendar se nam vidi potrebno, da pribijemo ad perpetuum rei memoriam sledeče: Seja občinskega odbora ni bila izredna, ampak redna, in znanega predloga ni stavil g. Jenko, katerega je vzel „Slovenec“ na muho, dasi se za čenčanje „Slovenčev“ tako malo briga kot za lanski sneg. Povejmo na glas, da so za gori imenovani predlog glasovali tudi trije klerikalci, in je bil torej predlog enoglasno sprejet. Nič ne pomaga zavijanje; dejstva ne bodete zanikali z vsem svojim sofizmom. „Slovenec“ pravi: „Naši možje še niso vedeli za to sejo in zakaj se gre. Mi pa trdimo, da so tako dobro vedeli kakor drugi odborniki, saj so podpisali vabilo k seji. Trije klerikalni odborniki so izostali. Mogoče, da so bili zadržani, verjetneje pa je, da so bili preje v Kraljevi šoli. Izid glasovanja je res mučen za klerikalce. Danes le toliko. Ako bo „Slovenec“ še zavijal in resnico pačil, potem pa pišemo celo poglavje o zavednosti našega „dobrega ljudstva“.

— „Domoljub“ laže v zadnjih številkah na vse mogoče načine. Posebno piko ima nad učitelji in tudi učiteljicam ne prizanaša. Prijatelj našega lista nam piše: „Domoljub“, ki pa je v resnici pravi „Laziljub“, napada posebno učitelje. Kakor sem izvedel, šolska oblastva take učitelje postarani gledajo, češ, s politiko se pečajo. Zdi se mi čudno, da šolska oblastva sploh upoštevajo ta degenerirani list, ki tendenciozno pobija vse, kar ni farovško in cerkveno. Ta list je napadal že šolske nadzornike in jih sramotil pred nevednimi bralci. Kako se more pač potem polagati kaj na inferiorne laži tega lista? Nasprotno se lahko reče, da ravno tisti učitelji delajo največ za izobrazbo in napredek med ljudstvom, ki jih „Laziljub“ napada. To bi lahko pokazali domalega z vsemi zgledi. Klerikalci puste samo take učitelje in učiteljice v miru, ki so njih privrženci, ali sploh ne delujejo proti poneumnjevanju ljudstva. Šolska oblastva se naj torej ne ozirajo na denunciacije učiteljev v „Laziljuba“.

— Že zopet mešetarijo z vero. V sobotnem „Slovenca“ poprašuje zlo-

glasni in razvpiti jeseniški fajmošter Zabukovec napredne občinske može, če so ptiči ali miši, ker se delajo baje za dobre katoličane, a vendar gredo z napredno stranko ter imenuje gg. Markeža, Smoleja, Kcbentarja in Noča. Mi povemo Zabukovcu le to, da so ti možje hodili v cerkev, ko je še Zabukovec kot deček prodajal platno. Naše stališče je to, da najduhovnik skrbi za naše duše, naj pridno mašuje ter se briga za farško gospodarstvo, za naša telesa in obćino pa lahko sami skrbimo! Človek je lahko pobožen, če se mu zdi potrebno, ni pa zato treba vsakemu prepirljivemu župniku ali pa kaplanu pet lizati, a bo vkljub temu zveličan. Hodili smo v cerkev, ko še na Jesenicah ni bilo ne duha ne sluha o Zabukovcu, pa še tudi bomo, ko ga bo že davno burja odnesla z Jesenic. To si zapomnite, g. Zabukovec, pa nas pustite v miru, kakor mi vas pustimo, ker drugače boste nazadnje res imeli prazno cerkev in boste maševali le še starim jeseniškim terejalkam, mi pa dobimo poštenega dušnega pastirja, magari na svoje stroške.

— Kranjske klerikalne voditelje v Neapolj! Iz Krškega nam pišejo napredni volilci: Da se iznebimo brezvestnih klerikalnih izdajalcev, ki hočejo slovensko domovino zaslužiti v nemško-rimski jarem, bilo bi pametno, da jih pošljemo v Neapolj, to pa brž, dokler še bruha Vezuv, da jih po svoje požre in pokonča. Žlindra med žlindro! Naroči naj se posebni vlak, s katerim se dr. Šusteršič tako rad vozi in če bi ta vlak še toliko stal, bi daleko ne dosegal stroškov, katere ima naša dežela teden za tednom s temi „ljudskimi osrečevalci“! Dr. Šusteršič & Co.: posebni vlak v Neapolj, einsteigen! zadnji trenutek!

— „Domoljub“ proti šolam. Na Otoku okraja postojanskega se je otvorila dne 2. aprila šola. „Domoljuba“ to strašno peče. Na nesramen način se norčuje iz novega ljudskega izobraževališča; med drugim pravi: „Največja znamenitost pri tej šoli je gotovo ta, da se izmed teh 18 učencev 15 piše za Mulce.“ „Domoljub“ je že tako daleč prišel, da je moral poseči po takih nizkih sredstvih, da pobija šolo z imeni učencev.

— Kandidat, ki se izogne svojemu lastnemu shodu je kovač Vrhovec, „ubožni oče celega Udmata“. Pretečeno sredo je bil sklican zanj shod volilcev v Trnovem. Kandidat Vrhovec pa se je najbrže ustrašil „svojih volilcev“ ter se odpeljal nekam na Notranjsko. Od tam je potem poslal gostilničarju „Janezu“ brzojavko o polnoči po shodu, da je zadržan priti. Prišlo je bilo res skupaj par dobrosrčnih Trnovčanov, ki se radi na stroške drugih zabavajo, česar sevega brez kandidata Vrhovca ni bilo mogoče.

— „Osa“. Trinajsta številka „Ose“ prinaša poleg raznih smešnic in dovtipov času jako primerno pesem „Velikonočni zvonovi“. — Podoba na prvi strani nam kaže, kako se božata in ližeta baron Schwegel, po domače Balohov Joža, in dr. Žlindra ter kako pijo bratovščino najhujši proćodrimovci in rimovci žalostne postave. Wir sind einig Volk von Brüdern! O zarte Sehnsucht, süßes Hoffen!... Za prijetno obedno godbo skrbe iz posebne prijaznosti dr. Tavčar, dr. Ferjančič in drugi člani obstrukcijskega filharmoničnega društva. Deželni predsednik Schwarz zastoj svari vase zaljubljene dedce, naj se ne požro od same ljubezni! Škoda, da je izostal na podobi ljubljanski škof Tone. — Druga podoba nam predstavlja gospoda svetnika Kameleona s Kamna v večernem svitu, tretja risbo pa bolgarskega Nandeta Nosoroga na „tronu“.

— Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem naznanja, da je določila nižjeavstrijska trgovska in obrtniška zbornica kot specialni komite avstrijske razstave na mednarodni razstavi v Milanu v sporazumljenju z „Deželno zvezo za tujski promet na Niževavstrijskem“ gospoda Alojzija Ghirettija, uradnika c. kr. finančnega ministrstva kot vodnika (cicrona) v pisarni tujškega prometa na avstrijskem oddelku milanske razstave. Imenovani funkcionar, katerega bo spoznat po črno-

rumenem traku, ima nalog občinstvu biti na razpolago v pisarni tujškega prometa, osobito pa dajati pojasnila o domovinskih pokrajinah in postajah za tujce. Njegova naloga je tudi namenu odgovarjajoča porazdelitev v pisarni porazdeljenih prospektov, brošur, zemljevidov in drugih reklamnih tiskovin. Vsled želje nižjeavstrijske trgovske in obrtne zbornice se je poučilo gospoda A. Ghirettija, ki je zmožen laškega, francoskega, angleškega in nemškega jezika ter vsled tega za službovanje na razstavi vrlo sposoben, pri našem tajnistvu najnatančneje o njegovem bodočem službovanju in se mu naročilo v interesu tujškega prometa po avstrijskih deželah najobjektivnejše postopanje. Kolikor je bilo potrebno, se ga je tudi seznanilo z razmerami tujškega prometa v avstrijskih kronovinah in z organizacijo posameznih deželnih zvez za pospeševanje tujškega prometa. Obenem naznanja deželna zveza, da bodo uradne ure njene pisarne na Miklošičevi cesti v hotelu „Lloyd“ v drugi polovici meseca aprila od 4¹/₂ do 5¹/₂ ure popoldne. Sicer so uradne ure od 3.—5. popoldne.

— XVIII. redni občni zbor „Bolniškega in podpornega društva pomožnih in zasebnih uradnikov“, ki se je vršil 31. marca t. l. v mali dvorani hotela „Union“, je bil dobro obiskan. S primernim nagovorom ga je otvoril načelnik gosp. A. Gutnik ter ob kratkem podal važnejše točke iz društvenega delovanja in zgodovine njegove. Spominjal se je tudi umrlih članov A. Colnarja in Gregorja ter Jos. Luckmanna, predsednika kranjske hranilnice, ter pozval navzoče, da v znak sožalja vstanejo raz sedežev, čemur so se navzoči tudi odzvali. Izrekel je med drugim tudi zahvalo tukajšnjim dnevnikom za naklonjenost društvu ter blagohotno priobčevanje društvenih vesti, zatem pa predstavil zborovalcem zastopnika polit. oblasti, gospoda magistratnega svetnika Iv. Šeska, ter dal nato besedo tajniku g. Tomažiču. Iz njegovega poročila povzamemo, da je šlo društvo v preteklem letu 92 rednih in 2 častna člana ter da je odbor rešil v enajstih sejah 168 vlog. Na občnem zboru l. 1903 premenjena pravila je ministrstvo za notranje zadeve potrdilo, ter so torej stopila v veljavo. Društveni dohodki so se vsled obdoročnega prizadevanja nekoliko pomnožili, ker se je pri stroških upeljalo strogo nadzorovanje. — Za tem je poročal blagajnik g. Rajko Boltavzar o finančnem stanju društva, in sicer je imelo društvo v poslovnem letu: dohodkov 11.486 K 99 h, stroškov pa 2482 K 53 h, in znaša čisto premoženje torej 9004 K 46 h. Na podporah je prejelo društvo: od slav. kranjske hranilnice 200 K, — deželni zbor je dovolil za leto 1903 oziroma 1904 (a še ne izplačati dal) 200 K, — obč. svet ljubljanski je dal 50 K, — „Kmetška posojilnica za ljubljansko okolico“ 40 K — in kot dr. Maderjevo zapuščino je prejelo društvo (po odbitku pristojbine) 1885 K 53 h. — V odbor so bili potem izvoljeni gg.: A. Gutnik (načelnikom), Avg. Štamcar (namestnikom), Rajko Boltavzar (blagajnikom) in Iv. Tomažič (tajnikom), kot odborniki pa: A. Turšič, Al. Breškar in V. Bischof; kot namestniki: A. Januš, J. Eržen in Fr. Golob; kot revizorji pa: Jos. Vindiš, K. Šebenik ter Val. Kopitar. — V razsodišče pa gg. Mihael Verovšek kot načelnik ter 4 člani. Na predlog člana g. Porša je občni zbor sklenil s četrtino glasov, da se zdravniško mesto razpiše, vse drugo pa ukrene odbor v svojem delokrogu. S tem je bil dnevi red izčrpan in načelnik je občni zbor z zahvalo za udeležbo zaključil.

— Senzacionalna znamenitost za Ljubljano. Pred nekaj časom smo opozorili občinstvo na gledališče tako imenovanih živih slik, ki ga bode v Ljubljani stalno ustanovil tukajšnji fotograf g. Davorin Rovšek. Vse priprave za otvoritev tega gledališča so sedaj že končane, ter je otvoritvena predstava določena na soboto, dne 21. aprila t. l. V veliki dvorani hotela „Union“ bode imelo občinstvo tistega dne priliko, občudovati sijajne gledališke prizore, ki se bodo izvajali s pomočjo najboljšega kinematografa (teatrokopa). Strmé bode občinstvo gledalo tam tudi zračne slike (Nebelbilder), ki se bodo kazale med odmori posameznih točk programa „Elektro-Kinoskopa“; te zračne slike se bodo kazale v velikosti 5 do 6 m, v kateri velikosti jih dosedaj še sploh ni bilo videti. Natančneje povedati bodo lepa, ki izidejo prve dni prihodnjega tedna. Opozarjamo na te predstave posebno tudi občinstvo z dežele, ter priporočamo, da si vsakdo pravočasno preskrbi vstopnice, ker se je nadejati obilnega obiska. Vstopnice dobivajo se pri g. Davorinu Rovšku in na dan predstave pri blagajni.

— Učiteljsko tiskovno društvo se je ustanovilo dne 11. t. m. v Ljubljani na deleže po 100 K. Člani smejo biti učiteljska društva in samostojni učitelji in učiteljice. Takoj prvi

je bilo podpisanih 280 dele-
jev a 100 K. V upravni svet so
izvoljeni gospodje: Ivan Bernot,
Pan Črnač, Luka Jelenc,
Pan Ksav. Trošt in Karel Wider;
nadzorstvo pa: Jakob Dimnik,
Jakob Pretnar, Vendelin Sadar,
Pan Škulj in Janko Žirovnik.
Namestnika v upravnem svetu sta
izbrana gospoda: Anton Likov-
ar in Anton Smrdelj. Deleži po
100 kron se plačajo takoj ali pa v
četmesečnih obrokih po 10 kron.

**Občni zbor šentpeterske
kmetijske in moške podružnice sv.
Cirila in Metoda** se vrši v sredo, 25.
t. m. ob osmi uri zvečer na Sv. Pe-
tra cesti v gostilniških prostorih gospe
Ornetove (pri Jerneju) po običajnem
sporedu. P. n. članice in člani se
aljudno pozivljajo, da se ga izvolje
deležiti v čim možno mnogobrojnem
gostu. Nečlani lahko neposredno
pred zborovanjem prijavijo svoj pri-
stop k društvu.

**Odbor za Martina Malen-
ška nagrobni spomenik** je raz-
pravljal v svoji II. seji dne 5. aprila
1906 o prostoru za grob pokojnega
župnika na novem pokopališču pri
Sv. Križu in o veselici, ki jo priredijo
pri prid zgoranjemu smotru koncem
meseca maja ali začetkom junija t. l.
narodna maja šentpeterske župnije z
releblagorodno gospe županjo
Milico Hribarjevo na čelu.

**Posredovalnica za službe
v gradu gostilničarjev, kavarnar-
jev itd.** je posredovala meseca sušca
42 slučajih. Iskali so službe: 2 pla-
tilna markerja, 1 podmarker, 1 na-
čelnik, 4 blagajničarje, 1 pomožna
kuharica, 6 natakarice na račun, 3
sluge in 2 kuharja za kavarno, 6 ku-
haric, 4 sobarice, 3 podnatakarice, 5
služkinj, 4 pomagalko. Dobili so služ-
bo: 2 markerja, 1 natakar, 2 nataka-
rici za kavarno, 3 natakarice na račun,
2 natakarice za strežbo, 2 kuharici, 1
pomožna kuharica, 2 sluge za kavarno,
2 sluge za restavracijo, 1 sobarica, 3
služkinje, 1 kuhar za kavarno, 1 po-
možna kuharica. Službe iščeči se opozarjajo,
da posredovalnica brezplačno posre-
duje v Gradišču 7., I. nadstropje.

Obrtno gibanje v Ljubljani.
Tekom meseca marca so pričeli v Ljub-
ljani izvrševati obrt: Tvrda brata
članka, Selenburgove ulice 1, izdelo-
vanje kirurških izdelkov itd.; Josip
Bilak, Sv. Petra cesta 9, trgovino z
mesnim blagom; Ivan Breskvar, Sv.
Petra cesta 23, ključavničarski obrt;
Ladovik Fantini, Ključavničarske ulice
1, trgovino z lesom in ogljem; tvrda
brata Deghengli, Mauša & Comp.,
Selenburgove ulice 6, tovarna za lesne
delce in glasovirje; Ivan Komar,
Krakovske ulice 13, prodajo drv in
premogaja; Jakob Polutnik, Florjanske
ulice 24, pekovski obrt; Terezija Se-
ter, Kopališke ulice 12, malo trgovino
z mesnim blagom; Ivan Perme, Gle-
balska stolba 3, krojaški obrt; Fran-
ška Zaletel, Vodnikov trg, prodajo
til: Fran Matjašič, Rimska cesta 1,
pekovski obrt; Marija Punčah, Trnov-
ski pristan 14, sejmarstvo z devoci-
onalijami in galanterijskim blagom;
Irene Montresor, Pogačarjev trg,
prodajo južnega sadja in zelenjadi.
— Odglasili, oziroma faktično opustili
so obrt: Anton Primožič, Resljeva
cesta 3, trgovino z mesnim blagom;
Anton Matjašič, Tržaška cesta 13, pe-
kovski obrt; Marija Prek, Pogačar-
jev trg, branjarstvo; Ignacij Čamerik,
Komenskega ulice 26, izdelovanje
metnega kamenja; Karel Januš, Zi-
rarske ulice 3, trgovino z urami;
Adolf Vrtnik, Hranilnična cesta 7,
teviljarski obrt; Pavel Peterca, Lin-
čeve ulice 4, malo trgovino z vi-
nom in žganjem ter prodajo živil;
Marija Bončar, Gradišče 14, pleskarski
obr; Ivan Strus, Martinova cesta 23,
trgovino z mesnim blagom; Marija
Čamerik, Vodnikov trg, prodajo živil;
August Gianini, Komenskega ulice 36,
izdelovanje figur iz mavca; Alojzija
Čar, Pogačarjev trg, branjarstvo;
Pan Pust sen., Hradeckega vas 20,
pekovski obrt; Marija Pavlič, Poga-
čarjev trg, prodajo sadja in slašči-
c; Pan Novak, Krakovske ulice 6, pro-
jo premogaja in drv; Marjana Kern,
Čančičanske ulice 2, prodajo lončene
sode.

**Pevsko društvo „Ljubljani-
č Zvon“** naznanja slavnemu ob-
stvu, da ima dne 10. junija t. l.
Novem svetu ljudsko vrtno ve-
čero. Ker ima pa 3. junija bratsko
društvo „Slavec“ veliko veselico, se
naznanjena veselica „Ljudski ta-
č“ preloži na poznejši čas.

Slovensko pevsko društvo
pa priredi v ponedeljek 10. t. m.
veliko v gostilniških prostorih gospe
Bilaka na Martinovi cesti. Vstop-
nina za osebo 40 v., otroci so prosti.
Začetek ob petih popoldne.

Izredno krasni voli. Včeraj
v mestni klavnici pobili 2 krasna,
veliko težka a tudi silno draga vola,
sta veljala skupaj 2000 kron. —
sta dosedaj najtežja in najdražja
kar jih je bilo kdaj v Ljubljani
prodati. Kupila sta jih gg. Fran-
čič. Vše, mesar na Jurčičevem trgu in
Anton Zupan, mesar in gostilničar
Starem trgu in sicer od župana g.

**Bojanca v Št. Petru pri Novem
mestu.** Imeli smo priliko ogledati si
orjaške dele razsekanih volov ter smo
se prepričali, da sta se ta dva me-
sarja izredno dobro oskrbela za
praznike.

Iz Medvoda se nam piše:
Dobro znani župnik Brenc v Preski
pri Medvodah ne neha uganjati svojih
že do skrajnosti sezajočih bedarij. Ni
mu zadosti, da na prižnici vedno
čevka o politiki, začel je tudi v šoli
neumnim otrokom razlagati namesto
krščanskega nauka stvari, katere otroke
razburijo, da še tisto pozabijo, kar se
doma nauče. Pred nekaj tedni mu
zopet ni dala žil'ca miru, začel je v
šoli rentatičiti rekoč: Ja, odkar je bilo
hujskanje in Sori, ja, Sori, prepadlo je
vse v Preski in Medvodah ja, ja, vsi
so postali divjaki, vsi, ja vsi. Sorški
hujskači bi naj šli rajši za peč, ja,
za peč in učili se krščanskega nauka,
katerega nič ne znajo. Ja, ja torej
gosp. Brenc, je li to Vaš krščanski
nauk? Tudi mi smo mnenja, da od-
kar je zapustil obdeseštvo župnik
g. Berce svojo faro, je mnogo po-
divjanih ljudi, a temu vzrok je od-
sotnost prejšnjega gospoda župnika.
Nadalje Vam svetujemo, da se raje
Vi naučite pametne pridige, kakršna
spada v cerkev. Skrajni čas je že
za to, ker ljudstvo, ki zahaja v Presko
k službi božji, že odkar ste Vi tu, ni
slišalo iz Vaših ust pridige, ki bi
spadala v cerkev. Bralcem liberalnih
časopisov ste začetkoma branili v cer-
kev, a sedaj odločno prepovedali, ker
so po Vašem mnenju samo za napoto.
Torej tako daleč smo prišli, da se
nam celo prepoveduje cerkev! Ste
li Vi potem božji namestnik? Mi pač
ne zahajamo v cerkev zaradi Vas in
Vaših pridig, temveč zaradi Boga.
Upamo, da se poboljšate, ako še ni
prepozno, sicer se oglasimo kmalu
zopet, ker gradiva imamo dovolj.

Zavedni Medvodčanje.
— **Čuden slučaj.** V Studenčih
pri Sori je pogorela v ponedeljek hiša
neki Mariji Hartman. Ravno ta dan,
ko je hiša pogorela, sta delala Marija
Hartman in Anton Bernik kupno po-
godbo za to hišo. Anton Bernik je
kupil hišo za 880 K, zavarovana je
bila pa na 1000 K. Ako bo zava-
rovalnica izplačala celo vsoto Antonu
Berniku, bo ta takoj na dobičku za
120 K. Vnelo se je v dimniku, ker
so preveč kurili.

Misijon v Poljanah. Ni
dolgo tega, kar smo imeli sedaj o
postu v Poljanah misijon, ki so ga
vodili jezuitje. Kakor povsod, je bila
tudi tu glavna naloga gonja proti
svobodomiselnim listom na prižnici
kakor v spovednici, ko se je neved-
nemu ljudstvu pod smrtnim grehom
prepovedovalo brati te liste. Oni že
vedo zakaj — mi tudi. Drugo je
bila agitacija za volitve pod pretezo,
da je ta odpadnik, kdor ne voli kato-
liških, od škofa priporočenih mož,
kakor na pr. Demšarja ali Čoča. Nič
drugega kakor hujskanje. In te grož-
nje s peklom. Propovedi je imel znani
jezuit, čigar ime pa zamolčimo, ker
nočemo omadeževati lista s tem ime-
nom. Kaj takega bi se ne smelo tu po-
noviti. Kar se je govorilo z lece, je
tako, da se v spodobnem listu ne da
ponoviti. Ako se o takih stvareh go-
vori javno s prižnice, o kakšnih
nesposobnostih se potem razpravlja
še v spovednicah. Če bi bilo kaj
umestno, bilo bi to, da se tako demo-
ralizirajo, ljudstvo podivjavajoče kla-
rijanje v cerkvi enkrat za vselej
prepovedo! O hujskanju proti dr-
žavnim in družabnim zakonom, da je
cerkev vse in vsa oblast — molčimo.
Govoril je tudi neki jezuit, o katerem
bi vedeli ljubljanski mesarji in hišne
na šentpeterskem predmestju nemara
mnogo zanimivega povedati. Grmel
je več ali manj na vse stanove. Na
piko je posebno vzel gostilničarje.
No možu se je poznalo, da iz njega
govori v obilni meri zaužitji alkohol.
To bi nam tudi potrdili farovski sodi,
ki so se hitro praznili tiste dni. Sploh
pa, če bi ne bil učinkoval alkohol, bi
morali misliti, da tak človek ni nor-
malen. Misijon je imel edino ta
uspeh, da so nekatere ljudje po-
divjali in posuroveli, blažilnih vplivov
pa pod danimi pogoji sploh ni mogel
imeti. Nadučitelj in učiteljica v Po-
ljanah bosta oba prestavljena, ker se
nista udeležila misijona in procesije.
Torej zato, ker sta imela redno šolo,
bi naj šla iz Poljan. To pa se zgodi
silno lahko: župnik naj jima da polo,
pa bo! Tako bi morda bilo v časih
konkordata, sedaj pa prestavljajo
učitelje druge oblasti in ne župniki!

Pešizlet priredi jeseniški
„Sokol“ na Velikonocni ponedeljek
16. t. m. na Mojstrano in Dovje.
Vabijo se vsi prijatelji društva. Na
zdar!

**Spomenik pok. kanoniku
Lampetu** bodo postavili v rmem
vrhu nad Idrijo. Ker je bil Lampe
duhovnik, kakoršnih žalibog pogre-
šamo med našo duhovščino, je vreden
dostojnega spomenika.

**Javni vinski semenj, spo-
jen z vinsko pokušnjo v postojn-
ski jami.** Da se tudi vipavskemu
vinu zopet pridobi zasluženo ime ter

se po možnosti povzdigne vinska kup-
čija z vipavskim vinskim pridelkom,
in ker se je lansko jesen v Postojni
vršili se vinski semenj precej dobro
obnesel, se priredi letošnji spom-
ladni vinski semenj, spojen z
javno vinsko pokušnjo, v Po-
stojnski jami, in sicer v ne-
deljo, dne 6. maja. Zaradi ugodne
železniške zveze z Ljubljano in s
Trstom se semenj prične popoldne.
Na semnjišču, t. j. v veliki plesni
dvorani, bo ves čas svirala godba,
morda nastopijo tudi pevski zbori.
Vstopnina bo skrajno nizka, najbrž
le 50 vin. Zaradi pregleda in reda
bodo vinogradniki razvrščeni po po-
sameznih občinah, da se bo mogel
vsakdo prepričati o kakovosti vin-
skega pridelka v posameznih vipavskih
občinah. — Prosto pa je tudi Dolenj-
cem, da tamkaj razstavijo svoja vina.
Natančneje obvestilo pozneje.

Umrl je v Postojni 72letni
davní sluga Anton Smrdur, ki
je bil v bitki pri Kustoci.

Javno kopališče v Postojni.
G. Pavel Jurca v Postojni je pričel
te dni graditi javno kopališče poleg
svojega hotela „Ribnik“. Delo bo go-
tovo do prihodnjega poletja. Gotovo
bo ta naprava izbornu uspevala, saj
so jo v Postojni že težko pogrešali.

13.000.000 gld. iščejo baje
na razvalinah graščine „baronov iz
Ravn“ na Taboru pri Postojni. Že
mesec dni kopljejo tam prav pridno,
a izkopali so dosedaj le oglje pogo-
relega gradu.

**Lokomotiva je povzročila
gozdni požar** v „Tihi dolini“ blizu
Postojne tik železniške proge. Pogo-
rela sta dva ha gozda. Škode je okoli
1000 K.

Iz Ustja na Vipavskem.
Podpisani pomilujem ono človeče,
katero gotovo nima lepega imena, ko
se sramuje svoje laži v „Domoljubu“
št. 10 t. l. podpisati. Dopisunu greni
življenje, ker ne more doseči v mo-
jem županstvu nobene šarže, zato pa
meni očita, da imam devet šarž, vsled
katerih da nimam časa, da bi pustil
farovž popravljati na Ustju in pa da
ne znam ubožnih listov delati. Povem
jasno in odločno: To je obrekovanje
in laž. Resnica je le, da, ako bi bil
„Domoljubov“ dopisnik mesto mene
za župana, bi gotovo nastale v Ustju
turške razmere. Grozi mi nadalje, da
ne bodem županil toliko časa kot si
mislim; na to odgovarjam, da še nisem
premislijal, do kdaj bodem županil,
kakor tudi ne, da bi jaz kot župan
moral takim tepcem odgovarjati, ker
niste vredni tega. Dobro vemo, da
vas jezi, ker nimate najmanjše be-
sede v občinskih zadevah ali tudi v
prihodnje je ne boste imeli, ker mi
smo vztrajni in ne bomo klerikal-
cem prodali ustjanske trdnjave, na
kar smo visoko ponosni. Dragi ščip-
karji, spravite se torej z nami, dru-
gače boste imeli grenko življenje;
ako pa mislite meni županski stol
spodmakniti, se pa silno motite. Ob
določenem času ga bodem z veseljem
odstopil, ali le iz naše sreče izbra-
nemu, omikamu in poštenemu prija-
telju, ker nočem, da bi prišla naša
trdnjava v roke zaslepljenecem. Ako
bi se kaj takega zgodilo, bi si morali
misliti v resnici, da smo na Turškem.

Ignacij Stibil, župan na Ustju.
— **Ormož ob Dravi.** Občni zbor
tukajšnje starodavne „Čitalnice“ iz-
volil si je za tekoče društveno leto
slednji odbor: Predsednik g. dr. Ivan
Geršak, predsednica nam. dr. Ivan
Omulec, blagajnik č. g. Ján Ku-
binek, tajnik g. Anton Porekar,
gospodar in knjižničar g. Ivan Rich-
ter, odbornika g. Fran Gomzi in
g. Josip Rajš. Odbor si želi vses-
stranske podpore, da bode zamogel
izpeljati lepe društvene naloge. V to
pomozi Bog in vsakega posameznega
srčnost junaška.

Požar je uničil 9. t. m. v
Platu pri Rogatu hišo in gospodars-
ko poslopje zakonskih Antona in
Helene Miška. Zažgali so otroci.

**V Mrtniški je hotel po-
siliti** v gradu mrliški sluga Horina
neko deklico, ki je prišla ogledovat
mrlišča.

**Dela v bukovskem predoru
nove železnice** bodo končana tekom
8 ali 10 tednov. Te dni se je izvršila
kolavdacija na progi od tunela Pod-
brdom do Bukovega. V delu ostane
le še okoli 400 delavcev.

Grozna smrt. 21letna Karo-
lina Ferletič iz Doberdoba na Go-
riškem je stopila z ognjišča in prevr-
nila petrolejko, ki se je razbila. Pe-
trolej se je vžgal in v hipu je bilo
dekle vse v ognju, ker se ji je vžgala
obleka. Vso ožgano so prepeljali v
bolnico v Gorico, a vse je bilo za-
stoj. V groznih mukah je umrla
nesrečnica. Tudi oče in mati sta si
ožgala roke.

Po nedolžnem tepen. Pred-
snočnim so v Trstu v neki ulici pra-
vile tri ženske vse prestrašene, da je
v bližnji ulici strah ali kaj. Ker so
Tržačani ljudje, ki se ne boje nikogar,
drla je nabrala se množica na imeno-
vano mesto, kjer bi imel biti strah.
Tam so našli moža, ki je šel mirno
svojo pot. Ko je videl, da se podi

truma ljudi proti njemu, ubral je pot
pod noge in bežal. A kmalu so ga
došli. Niso poslušali njegovih besedi,
ampak mlatili so ga kot nori, da je
moral možak iskati pomoči pri zdrav-
niku, ne da bi vedel, zakaj je bil
tepen.

Hčer odpeljal. Kakor smo
poročali svoj čas, je 20 letni Vincenc
de Marin v Trstu odpeljal jako mlado
Elzo S., hčer ugledne tržaške rod-
bine. Prišla sta pa le do Pulja, kjer
sta se morala vrniti. Pri razpravi, ki
se je vršila včeraj v Trstu, je sveto
zatrjeval de Marin, da se dekleta ni
prav nič dotaknil in da je bila v naj-
večji varnosti, ko je šla z njim, v kljub
temu je bil de Marin obsojen na 5
tednov ječe.

**Pribežališče dunajskih in
sploh nemških pobitev** je Trst in
od časa do časa išče kateri izmed teh
nesrečnikov v tem mestu svojega za-
vetja. Tako je 12letni Franc Pfaunz
z Dunaja ukradel doma očetu zlato
uro z verižico, zastavil v zastavljal-
nici za 140 K in jo odkuril v Trst,
kjer se je čudom čudil veliki luži
toliko časa, dokler ga ni zgrabila ne-
usmiljena roka policajeva in ga od-
vedla na varno, kjer počaka toliko
časa, da ga odpeljejo po odgonu k
staršem, kjer ga gotovo čaka kako
burno presenečenje.

Nogo je zmečkalo kolo težko
obloženega voza v Trstu 19letnemu
Evgenu Trebnič. Morali so ga pre-
peljati v bolnico.

Visoki gostje v Opatiji.
Knez Hohenzollernski je prišel v Opa-
tijo z vso svojo družino. 25. t. m.
pride tja rumunski kralj Karel.

**Razmere v občini Materija
v Istri.** Piše se nam od onod:
Lansko leto je silno slabo pridelal
kmet, zlasti v naši Istri! Obljubovali
so nam podpore, državne, deželne in
ne vemo, kakšne še. Siromašno ljud-
stvo je bilo veselo, ker je upalo, da
bo kaj dobilo. A kaj je dobilo? Prav
nič. Župan naše občine nam je oblju-
bil marca lanskega leta, da dobimo
2050 gld. državne podpore za nakup
semena. No minulo je pa že nad eno
leto od takrat, a dobili še nismo niti
vinarja. Ker denar vsak dan potre-
bujemo, prosili bi gospoda Kastelica,
da se dotična svota razdeli med siro-
mašno ljudstvo, ker s tem se izpolni
le stara obljuba.

**Panorama-kosmorama na
Dvornem trgu pod Narodno ka-
varno** nas popelje prihodnji teden
od ponedeljka naprej v Rusijo,
kjer nam razkazuje najlepše zname-
nitosti Petrograda, Čarskega
sela, Petrovega dvora, Krem-
la, Moskve itd. Poleg razkošnosti,
ki jo uživa carska rodbina, vidimo
tudi množino naravnih krasot in opo-
zarjamo tudi na razne vodopade.
Povsod imamo dohod, celo v cari-
čno spalnico — kar bi nam bilo go-
tovo drugače prepovedano! — ogle-
damo si orožarno, plesišče,
razne muzeje, vodomete itd., a
povsod nas čaka nebroj presenečenj.
Zato si gotovo vsakdo ogleda to zna-
menito serijo, saj je panorama
na velikonočni ponedeljek
odprta.

Skrb za praznike. Danes
dopoldne je delavka Uršula Jeretinova
izmaknila na stojnici g. Zajca v Šol-
skem drevoredu kos suhega mesa, a
jo je lastnica še pravočasno opazila
in izročila policiji.

Neprevidev kolesar. Pred-
včerajšnjim je zadel na Lžanski cesti
s kolesom delavec Jožef Jevc iz Črne
vasi v Marijo Žagarjevo iz Iške loke,
ko je nesla v mesto jajca. Košara ji
je padla z glave in se ji je pobilo za
5 K jajc.

Delavsko gibanje. Včeraj
so se odpeljali z južnega kolodvora
v Ameriko 4 Hrvati. V Heb je šlo
10, v Meran 5, v Inomost 4, v Scheibbs
pa 19 Hrvatov. Na Jesenice je šlo 10
Macedoncev. Na Dunaj se je odpe-
ljalo 25 Kočvarjev in 90 laških zi-
darjev, v Budimpešto se jih je pa od-
peljalo 40.

Najdeno je črno nojevo pero.
Lastnica ga dobi na magistratu.

**Ljubljanska društvena
godba** priredi velikonočni ponedeljek
v restavracijskih prostorih hotela „Li-
rija“ (Kolodvorske ulice) društveni
koncert z a. člane. Začetek ob 8.
uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani
plačajo 40 vin.

Prvi veliki vojaški koncert
na prenovljenem Koslerjevem vrtu
bode velikonočni ponedeljek, dne 16.
t. m. ob polu 4. uri popoldne. Vstop-
nina prosta.

Jugoslovanske vesti. Bol-
garska cerkev in Rim. Iz Rima
poročajo, da je dospel tja episkop
Menini, papežev delegat v Sofiji in
Plovdivu, da se posvetuje z Vatika-
nom o prestopu bolgarske cerkve h
katoličanstvu, da bi papež ščitil Bol-
gare pred Grki in Srbi v Makedoniji.
Sofijski „Dan“ pa prinaša oster čla-
nek proti Meninju vsled njegove
katoliške propagande, da bi privedel
bolgarsko cerkev Rimu. „Dan“ piše,
da katoliška propaganda na Bolgar-
skem nima verskega, temveč političen

namen. Menini je agent dunajske
politike.

**Avstrijski ministra v
Dalmaciji.** Zadrski „Narodni List“
poroča, da sta avstrijski minister dr.
Kozel in grof Auersperg obiskala Dal-
macijo, a ne da bi se ustavila v
Zadru. List omenja, da je narod več
pričakoval od tega obiska, a ministra
sta prišla v Dalmacijo na prijeten
turistični izlet.

Nova hrvatska drama
na osiyeški pozornici. Dne 8.
t. m. je v Osijeku uprizorila Čiričeva
dramatska potovalna družba prvenec
mladega hrvatskega književnika I.
Dobržanskega „Hamid-beg“, dramo iz
bosanskega življenja. V njej je podal
mladi pisec tožno sliko propadanja
bosanskega plemstva izza okupacije.
Igra je uspejala jako lepo.

Hrvaška kmetjska stranka
je že objavila svoje kandidate za de-
želnozborske volitve, čeprav hrvatski
deželni zbor še ni razpuščen in še
niso razpisane volitve. Vodja kmet-
ske stranke, Stjepan Radić, kandidira
v dveh volilnih okrajih, njegov brat,
dr. Ante Radić celo v treh volilnih
okrajih. — Kmetjska stranka je ime-
novala sedaj 20 kandidatov za vo-
litve, za nekaj drugih okrajev jih
misli obelodaniti v kratkem.

Košutova kandidatura
na Reki. Odlični reški mešan A.
Walluschnig je v okom predstoječih
volitev v ogrski državni zbor poslal
trgovskemu ministru Košutu nasled-
njemu brzojavko: „Večina reških volilcev
želi Vašo ekselencno kandidirati.“ —
Košut se mu je nato zahvalil in iz-
javil, da ne more sprejeti ponujane
mu kandidature, ker ostane poslanec
dosedanjega okraja.

Humoristični večer pri-
redita na velikonočni ponedeljek, dne
16. aprila v restavraciji „Narodnega
Doma“ v Ljubljani M. in Ljub. Mar-
kovič. Vsopred je jako izbran in vele-
zabaven, zato se nudi s tem obstop-
nine je 1 K. Začetek ob 1/9. zvečer.

Madžarska slikarska
razstava v Belgradu. Madžarski
listi javljajo, da hočejo madžarski
slikarji iz „Nemzeti-salona“ (narod-
nega salona) v Budapešti prirediti o
Binkoštih v Belgradu veliko slikar-
sko razstavo, da tudi s tem doku-
mentirajo srbsko-madžarsko prijatelj-
stvo. Tajnik madžarskega salona pride
v Belgrad radi sporazuma s srbskim
umetniškim društvom „Lada“.

Sirom slovanskega sveta.
Volitve v ruskosogudarstveno
dumo (državni zbor). Dnevnik
„Strana“ in „Ruskaja Vjedomosti“
priobčujeta statistiko volilcev po njih.
političnem prepričanju. Izmed izvo-
ljenih pred 30. marcem jih pripada
294 levici, 204 sredini, 92 desnici, a
118 je divjakov. „Rusk. Vjedomosti“
prinašajo naslednjo tabelo o izidu vo-
litev: Soc. dem. zmaga v 2 mestnih
okrajih; konst. demokratje v 187 mest-
nih, 60 kmetijskih, skupaj 247 okrajev;
stranke demokrat. reform v 4 kmet.
okrajih; progresisti v 20 mestnih, 27
kmetijskih; zmerni liberalci v 1 mest.,
12 kmetijskih okrajev; zveza od 17
(30) okt. v 48 mestnih, 53 kmetijskih
okrajih; stranka pravega reda v 1
mestnem, 4 kmetijskih; zveza obrtni-
kov v 46 mestnih, 3 kmetijskih okra-
jih; konst. monarhisti v 6 kmetijskih;
židje v 3 mestnih; Poljaki v 7 kmet-
skih, neznanih političnih barv v 99
mestnih, 150 kmetijskih okrajih.

Feodor Nikolajevič,
ruski državni svetnik, je umrl koncem
prošlega meseca v visoki starosti, na
svojem posestvu v Rovini (zapadna
Rusija). Bil je eden onih starejših
Bolgarov, ki je delal neutrudno za
zedinjenje južnih Slovanov v onem
času, ko je to misel propagiral knez
Mihajlo. Udeležil se je krimsko vojne,
in bil v ruski službi nad 50 let. Ju-
goslovanstvo izgubi z njim vrlo
mnogo, toliko več, ker je bil morda
poslednji predstavnik one generacije,
ki je prva postavila na dnevni red
vprašanje o združenju vseh Jugoslov-
vanov in videla v tem edino rešitev
od tujinskega navala. In tej ideji je
ostal veren do zadnjega diha.

**Rusko umetniško gleda-
lišče.** Dne 10. t. m. je družba ruskih
gledaliških umetnikov odšla iz Prage,
kjer je priredila tri predstave, na
Dunaj. Na kolodvoru so se prisrčno
poslovlili od njih češki umetniki in
jim priredili prisrčne ovacije. Ta
umetniška družba je žela povsod po
Nemskem, kjer je nastopala, velikan-
ske umetniške triumfe. Zlasti v Ber-
linu niso mogli prehlaviti ruskih
umetnikov, in umetniški listi so pisali,
da je ta gledališka družba izmed prvih
in najpopolnejših na evropskem kon-
tinentu. „Moderne Zeitung“ je pisala,
da bi se berlinski igralci lahko mno-
gokaj naučili od ruskih umetnikov.

Afera prof. Masaryka.
Proti prof. dr. Masaryku je odrejena
na tožbo katehetov pred okrajnim so-
diščem v Pragi razprava za 18. t. m.
Za to razpravo vlada v Pragi tako
silno zanimanje, da se bodo izdajale
posebne vstopnice za razpravo.

Umetniške razstave v
Pragi. Pozornost vzbuja v Pragi

namen. Menini je agent dunajske
politike.

**Avstrijski ministra v
Dalmaciji.** Zadrski „Narodni List“
poroča, da sta avstrijski minister dr.
Kozel in grof Auersperg obiskala Dal-
macijo, a ne da bi se ustavila v
Zadru. List omenja, da je narod več
pričakoval od tega obiska, a ministra
sta prišla v Dalmacijo na prijeten
turistični izlet.

Nova hrvatska drama
na osiyeški pozornici. Dne 8.
t. m. je v Osijeku uprizorila Čiričeva
dramatska potovalna družba prvenec
mladega hrvatskega književnika I.
Dobržanskega „Hamid-beg“, dramo iz
bosanskega življenja. V njej je podal
mladi pisec tožno sliko propadanja
bosanskega plemstva izza okupacije.
Igra je uspejala jako lepo.

Hrvaška kmetjska stranka
je že objavila svoje kandidate za de-
želnozborske volitve, čeprav hrvatski
deželni zbor še ni razpuščen in še
niso razpisane volitve. Vodja kmet-
ske stranke, Stjepan Radić, kandidira
v dveh volilnih okrajih, njegov brat,
dr. Ante Radić celo v treh volilnih
okrajih. — Kmetjska stranka je ime-
novala sedaj 20 kandidatov za vo-
litve, za nekaj drugih okrajev jih
misli obelodaniti v kratkem.

Košutova kandidatura
na Reki. Odlični reški mešan A.
Walluschnig je v okom predstoječih
volitev v ogrski državni zbor poslal
trgovskemu ministru Košutu nasled-
njemu brzojavko: „Večina reških volilcev
želi Vašo ekselencno kandidirati.“ —
Košut se mu je nato zahvalil in iz-
javil, da ne more sprejeti ponujane
mu kandidature, ker ostane poslanec
dosedanjega okraja.

Humoristični večer pri-
redita na velikonočni ponedeljek, dne
16. aprila v restavraciji „Narodnega
Doma“ v Ljubljani M. in Ljub. Mar-
kovič. Vsopred je jako izbran in vele-
zabaven, zato se nudi s tem obstop-
nine je 1 K. Začetek ob 1/9. zvečer.

neka odredba policijskega ravnatelja, da mora ostati umetniška razstava češkega umetniškega društva „Manes“ zaprta med velikonočnimi prazniki in da mora izostati otvoritev kolektivne razstave slik F. Kupke, v Parizu živčnega češkega slikarja, dne 14. t. m. „Čas“ omenja, zakaj ta odredba ne velja za Dunaj, kjer ostane med Velikonočjo odprta „Secesija“ ter „Künstlerhaus“. Društvo „Manes“ je zoper odredbo vložilo rekurz.

* **Najnovejša novica.** Puntarji „Potemkina“. Rumunski ministrski svet je sklenil, izgnati puntarje ruske ladje „Potemkin“, kolikor jih je še na Rumunskem. Vodja puntarjev, Matučenko, je dobil poziv, da mora v 24 urah zapustiti rumunsko tla.

— Katastrofa v Courrièresu. Sedaj je uradno razglašeno, da je v rudniku ponesrečilo ravno 1100 mož. 309 trupel so že spravili na dan, 791 pa jih je še v rudniku.

— 2½ milijona dolgov je zapustil neki bankir v Antverpen ter pobegnil.

— Grofica Montignoso je na sprehodu v Florenci padla ter si zlomila nogo.

— Za otrpnenjem tilnika so zbolele v Opavi tri osebe.

— Zasolnčarico je zbolelo v Doveru na Angleškem 30 vojakov. Dva sta že umrla.

— Električna svetilka je ubila na Dunaju hišno Skala pri zdravniku dr. Kapsommerju.

— S pokvarjenim govejim mesom se je zastrupila v Tokaju cela rodbina kmeta Solymossija.

— Dvoboj s kartami. Na plesu pri grofu Teodorovu v Varšavi sta se sprla dva plemiča. Dogovorila sta se, da se mora tisti izmed njih, ki izgubi prvo igro pri kartah, takoj ustreliti. Igro je izgubil Komorovski ter se ustrelil v stranski sobi, dočim je v salonu igrala godba.

— Poroka španskega kralja Alfonza s princezino Batenberško bo 1. junija letos.

* **Silno bruhanje Vezuva.** Kralj je zopet prišel v naselbine pod Vezuvom, ki so najhujše trpele vsled bruhanja Vezuva. Kralj je vse opazil ter trezno presojal. Župan neke vasi ga je prosil, naj pošlje vojake, ki bodo kidali pepel s streh. Kralj mu je odgovoril: „Kaj hočete z vojniki? Povabite prebivalce, naj delajo. Sam bi vzel lopato ter vam dal zgled.“ Kralj je neprestano srečeval procesije. Rekel je, naj bi duhovniki vendar ljudem svetovali delati, da obvarujejo svoje hiše propada. Župniku v Ottajanu, ki se je prišel kralju predstaviti, je rekel: Viste župnik, a niste opravljali svoje službe, temuč ste zbežali. Sram vas bodi, odstopite. Prihod kralja in kraljice je nesrečne prebivalce navdušil. Sicer pa je položaj nespremenjen. — Ministrski Predsednik Sonnino je dal pomožni komisiji pol milijona lir na razpolago. Predsednik komisije je vojvoda Aosta. V Ohtajanu so zopet izvezli iz razvalin 7 mrtvih trupel. — Po celi Italiji se je dosedaj za ponesrečence nabralo pol milijona lir milodarov. — Včeraj je bilo prvič zopet mogoče iti od opazovalnice na Vezuv. Noč je bila mirna. V Neaplju se je nebo zjasnilo, da gledajo po dolgih pepelnastih dneh zopet sonce. V San Giuseppe so izvezli izpod razvalin 12 oseb živih, ki so bile pet dni podste. Vojakom in ognjegascem se očita, da prepočasno delajo, a katoliško ljudstvo je tako indolentno, da le jadicuje, delati pa ne mara. — Poslanik Lützow je v imenu avstrijske vlade izrekel italijanski vladi sožalje.

* **Dohodki bolgarskih železnic** so znašali lani 11.481.843 K, t. j. za 308.646 K več kot leta 1904.

* **Prerok Jeremija — zaplenjen.** Mostarski „Osvit“, kateremu je cenzura zaplenila skoro vsvo prvo stran, izpolnil je v številki minole srede to praznino z oglasi in z žalostno pesmijo proroka Jeremije, pogl. 5, vrsta 1—22: „Spomni se, o Gospod, kar nas je zadelo, poglej in vidi našo sramoto. Nasledstvu našemu ukazuje tujec, z našim domom inozemec... Sužnji nam gospodarijo in nobenega ni, da bi nas rešil iz njih rok...“ Toda cenzor je zaplenil besede proroka Jeremije!

* **V divjaški Nemčiji** branijo poljskim vojakom rabiti molitvenike v poljskem jeziku. Polkovnik Gezeyski je bil upokojen samo radi tega, ker je prodal svoje imetje v Poznaju nekemu Poljaku. Učitelj v ljudskih šolah pretepevajo poljske otroke do krvi, ako slišijo, da govorijo poljski. Ko je govoril dne 31. pr. m. o teh odnošajih poljski poslanec Wilczinsky v nemškem državnem zborni, ga je predsednik klical k redu!

* **Drag sneg.** Pogodbenika za odvažanje snega v New Yorku, William Bradley, so pri odvozu snega tekom zadnjega sneženega viharja razni nadzorniki, poslovojdje in vozniki ogojčevali za 50.000 dol. Radi tega je sedaj potom časniki in se-

ratov razpisal 50 dol. nagrade vsakomur, kateri si nepostavim potom prilasti takozvane snežne listine, oziroma kateri jih prodaja. Najel je vse polno detektivov, kateri vsakogar aretujejo, kogar zasačijo pri taki manipulaciji. Za vsak voz snega plača Bradley po 32 centov (1 konj) in po 64 centov (2 konja). Ko prične voznik z odvažanjem, dobi listek s 50 številkami. Pri vsakem odvozu mora delovodja prekrizati eno številko, na kar se po dokončanem dnevnem delu listki izroče pogodbeniku v svrhu izplačanja. Pogodbenik je sedaj dočkal, da so bili nekateri listki takoj po prvem odvozu prečrtani. Na ta način je prišel na sled goljufiji. Take goljufije se pojavljajo pri vsakem snegu, toda nikdar v toliki meri kakor letos.

* **Razne misli o časnikařtvu.** Dr. Julij Bachem v Kölnu je izdal venec aforizmov o časnikařtvu, iz katerega posnamemo sledeče: Kdor išče v časnikařtvu samo zabavo, naj se poprima rajši česa drugega ali pa ničesar. Pri časnikařtvu se ne hodi na izprehod. — Ako si napravil neumnost v časniku, naj ti bo v tolažbo, da tega ne bo videl vsak čitatelj. Mnogi posebno tvoji nasprotniki bodo videli v tvoji budalosti nenavadno naglico. — Uredništvo in tiskarna sta si navadno dva sovražna tabora. Urednik navadno trdi, da stavi slabo čitajo, a stavi trde, da urednik napčno piše. Zdi se, da imata oba tabora prav. Časopis, ki hoče vsem ugoditi, se mora najprej šele iznajti. Ako pa se to, komu kdaj posreči, kar ni verjetno, želeti je, da tak časniki čimprej zopet izgine, ker bi nič ne veljal.

* **Potreben pouk.** Povodom zadnjega bivanja vrtimberške kraljeve dvojice je šla kraljica nekega dne na sprehod s svojo dvorno damo po mestu. Nasproti jima je prišel oddelek vseučiliščnikov v čepicah. Oholi burši se niso hoteli izogniti, tako da sta morali dami stopiti z ozkega hodnika v blato. Kraljica pa je dijake dobro poznala. Par dni nato je dobilo predsedstvo dijaškega društva „Suevia“, kateremu pripada tudi kralj kot stara hiša, povabilo h kralju. Vsi so se praznično oblekli, ker so pričakovali posebnega pogoščjenja. V pred-sobi so morali čakati dobre pol ure, potem pa je stopil pred nje kralj ter jih nagovoril: „Ne morem zahtevati, da bi vsi člani poznali mojo ženo, toda to pa smem zahtevati, da se društveniki „Suevie“ na cesti vsaki dostojni dami izognejo.“ S tem so bili ohozehi odslovljeni.

* **Samomor pri telefonu.** Lepa in bogata nevesta Bessie Buchanan je telefonirala iz svoje hiše v Indianapolisu svojemu ženinu dr. Diksonu, da se dogovorita o podrobnostih za poroko, ki bi se naj vršila prihodnji dan. On je v šali pogrjal nekatere njene odredbe, nakar je tudi ona v šali odgovorila: „Nočem te vzeti, ti hudobni človek.“ Nato je bilo za trenotek tiho, potem pa se je zaslišal strel samokresa. Prevzela jo je strašna slutnja; s tresočim in prosečim glasom je poklicala ženina, a odgovora ni bilo. Odpravila se je takoj na pot in našla je svojega ženina mrtvega na stolu. V eni roki je še držal telefonsko slušalko, v drugi pa revolver.

* **Mačka princezinja.** Princezinja Viktorija Šlezvik-Holštajnska redi v Winforparku 26 „plemenitih“ mačk. Za mačke je zgrajena posebna dvonadstropna hiša v obliki vile. Nadstropja so spojena med seboj z lestvijo. Kadar namreč hočejo iti mačke spat, splezajo po lestvi v drugo nadstropje, kjer ima vsaka svojo udobno posteljo. Najleša med vsem je kinkilska mačka „Puck“, ki stajnuje v posebni hišici, kjer so po steh nabite v pozlačenih okvirih vse diplome o odlikovanjih, ki jih je Puck dobil na raznih razstavah. Po zimski se mačkam ogrejejo postelje z ogrejalnimi steklenicami, da se ne prehlade ter je sploh skrbljivo v vsakem oziru za vso udobnost, kakršno imajo le redki ljudje.

* **Zdehanje je zdravo.** Dr. Nägeli v Liježu je spisal razpravo o zdehanju ter dokazuje, da je zelo zdravo za človeško življenje. Pri zdehanju morajo delovati vse prsne in vratne mišice ter dihalo, zato je zdehanje najbolje sredstvo za vežbanje in jačjenje omenjenih organov. Dr. Nägeli priporoča, naj ljudje čimveč zdehajo ter pri tem krepko odpirajo usta in razprostre roke, da se morejo pljuča tembolj izčistiti in dihanje pospešiti. Te vrste gimnastike je zdravilna za vratne in ušesne bolezni. Ljudem, ki imajo prehlajen vrat, ali ki težko požirajo, priporoča posebno pogosto in močno zdehanje.

* **Čez 20 let.** V prosincu letos so našli blizu Brna na cesti mladeniča v nezvesti. Vsled gladi je namreč onemogel, a prenešen v bolnišnico si je hitro opomogel. O sebi ne ve drugega povedati, kakor da mu je ime Franc, a za priimek ne ve. Ko je bil še prav majhen deček, ukradli so ga bili cigani njegovim staršem na Ogrskem ter ga prodali

nekemu cirkusu, s katerim je prepotoval celo Evropo. Mladeniča so fotografirali ter slike razposlali vsem madjarskim oblastnikom. In res je prišla te dni v Brno neka premožna kmetica iz Haraszta, katere bratu so leta 1886. cigani ukradli 2½ leta starega sinčka. Ko je zagledala izgubljenega cirkusnega igralca, ga je takoj spoznala, ker je popolnoma podoben rajnemu njenemu bratu. Mladenič je vesel odšel s svojo teto na Ogrsko.

* **Lep častnik.** Ruski častnik Berisov je prišel pred vojno sodišče, ker je v kupeju ubil nekega sopotnika. Za kazen je prosil, naj ga pošljejo na bojišče v Daljni Vzhok. Ugodilo se je njegovi želji ter mu je bila kaznen odpuščena. Na bojišče se je opetovano odlikoval ter je dobil dve kolajni za hrabrost. Pozneje mu je vojna uprava poverila 200.000 rubljev, da nakupi konj za vojsko. Tudi to nalogo je točno izvršil. Pripeljal je najboljšje konje. Vojna uprava mu je račune potrdila ter ga še povrhu povrh pohvalila. Ničega ga ni vprašalo, kje je konje kupil. Šele sedaj se je izvedelo, da je s svojimi somišljeniki počakal v zasedi na ruske obmejne straže ter je vojake pobil, konje pa vzel seboj. Seveda je 200.000 rubljev vtaknil v žep. Lopova so sedaj zaprli ter pač ne bo več ušel zasluženi kazni.

* **Življenje svetnikov.** Sveti Frančišek Asiški, ki je ustanovil beraški red frančiškanov, se je imenoval pravzaprav Janez Bernardoni ter je bil po svojem prvotnem poklicu malopridni trgovec sin. Pozneje je bil vojak, a je dobil nalezljivo bolezen, iz katere je izišel kot svetnik. S podporo asiškega škofa je začel beračiti po celi deželi za neko novo cerkev, pri tem pa si pridobil toliko beraške prakse, da si je izmislil, ustanoviti svoj beraški red. Ko je naznanil svoj načrt papežu Honoriju, mu je odgovoril ta: „Vi ste lahkomišeln bedak.“ a naslednji papež Inocencij III. je imenoval njegova redovna pravila „pravila za svinje“ — a potrdil jih je vendarle. — Njegova verska blaznost je kmalu daleč naokrog zaslovela. Povsod je iskal prilike, da so ga ljudje opsovali in brcali ter je imenoval to „krščansko ponižnost“. Svoje telo je imenoval „brat osel“ ter ga kot takega pri vsaki priliki pretepel. Nekega dne je vjel na svoji kuti uš (pri takratnih svetnikih običajna živalica), previdno jo je vzel v roko, jo poljubil ter izrekel nesmrtno besedo: „Ljuba sestra uš, hvali z menoj Gospoda!“ Po teh besedah jo je zopet položil na svojo neomito in nepočesano glavo, od koder je bila prišla na kuto. Čestokrat je po cele ure pridigoval gsem, racam in kokošim. Čudeže je pa delal take, da so se Kristusovi čudeži lahko skrili pred njim. Zato pa je tudi njegov red rasel kakor gebo po dežju in v začetku pretečenega stoletja je bilo že 700 moških in 900 ženskih frančiškanskih samostanov. Saj pa tudi ni nič prijetnejšega, kakor v toplem zavetju živeti od žuljev drugih.

* **Iz sodne dvorane.** Zagovornik obtoženega oderuha: „Gospod državni pravdnik je rekel, da ne razume, kako je mogel obtoženec spoznati s svojo vestjo, da je jemal tako visoke obresti! Gospoda moja! Obtoženec pač ne more nič zato, da črv vesti ne spada med njegove domače živali!“

* **Vlada z brado.** „Hrvatski dnevnik“ poroča o sledečem dogodku: Neki S. M. iz Ljubuškega je prišel v Sarajevo k deželni vladi prosit za podporo. Na hodniku je srečal vladnega načelnika ter ga vprašal: „Kje je visoka vlada?“ — „Jaz sem ta vlada, česa želiš?“ — „Kako boš ti zemeljska vlada, ki imaš brado!“ Načelnik se je moral glasno zasmejati ter je podaril prosilcu 10 K iz svojega žepa.

* **Kako govori človek brez jezika?** Vrhunec kirurškega znanstva je pač ta, da človek, kateremu so izrezali vsled neozdravljive bolezni, kakor raka, tuberkuloze itd. jezik, požiralnik in sapnik, vkljub temu more normalno jesti in govoriti. O nekaterih takih slučajih je poročal v berolinski medicinski družbi profesor Glück. Z umetnim goltancem brez jezika je moglo vse črke pravilno izrekat, razun D in T, katerih dosedaj ni bilo mogoče napraviti jasno, temuč se nadomestita z nekakim „s“ na ta način, da se zobje skupaj stisnejo ter se sapa močno izpihne.

* **Odločna gledališka igralka.** Sloveča italijanska igralka Vitaliani je gostovala v nekem španskem gledališču. Med igro je zapazila, da se v neki loži odlične dame glasno zabavljajo. Igralka je prekinila igro ter ostro motrila dotično ložo. Občinstvo se je ogorčeno obrnilo proti loži brezobzirnih aristokratij. Njihov položaj je bil zelo neugoden, polih jih je rdečica sramu, vendar niso izgubile prisotnost duha, temuč so se naglile iz lože ter igralki živahno ploskale, in pridružilo se jim je tudi občinstvo.

Književnost.

— **Goethejev „Faust“ v slovenskem prevodu.** Gosp. prof. A. Funtek je po poldrugoletnem, intenzivnem delu poslovenil prvi del Goethejevega „Fausta“, natanko v meri izvirnikovi. Kako se čita slovenski „Faust“, ki ga izda „Slovenska Matica“ menda za leto 1907, o tem se utegnejo prepričati naši čitatelji iz odlomka, priobčenega v današnji številki.

— **„Učiteljaki Tovariši“.** Št. 15. Vsebine: Kako naj učiteljica izven šole deluje za prosveto. — Naš denarni zavod. — Poglavlje o učiteljici. — Pisarna za zdravljenje naših bolnih stanovskih, družabnih, uradnih, književnih, narodnostnih in političnih razmer. — Iz naše organizacije. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Listnica uredništva. — Inserati.

— **Anton Janša.** „Razprava o rojenju čebel“. Poslovenil Avgust Bukovic. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

— **Anton Janša.** „Popolni nauk o čebelarstvu“. Poslovenil Fr. Rojina. V Ljubljani 1906. Izdalo „Slov. osred. čebelarско društvo“, založil J. Babnik. Knjigi, ki bosta dobro služili našim čebelarjem, priporočamo prav toplo. Naj bi ne bilo nobenega slovenskega čebelarja, ki bi se ne nabavil teh knjig. Cena obeh knjig je 3 K 20 v.

da vlada še ni definitivno formulirala vseh svojih predlog o volilni reformi, opustila.

Budimpešta 14. aprila. V zadnji državnozbornski volitev so imeli Wekerle, Kossuth, Appony, Zichy in drugi ugledni politiki posebno posvetovanje. Sodi se, da bo pri novih volitvah dobila neodvisna stranka 200 do 220 mandatorv (doslej 180), ljudska stranka 40 do 50 (doslej 22), ustavoverci pa 80 do 90 (doslej 20). Sasi, ki so bili do sedaj v klubu liberalne stranke, se bodo organizirali kot samostojen klub.

Belgr. d 14. aprila. Včeraj so priredili socialisti protesten shod, ker občina noče zadovoljiti pretranih njihovih zahtev. V sosednji gostilni je sedelo nekaj tujih delavcev, katere so napadli socialisti. Pri konfliktu z revolverji so bili 3 delavci težko, a 5 lahkoranjnih. Žandarmerija je s takratnim nastopom takoj napravila popolen mir. Kralj se je

Poslano*)

Klerikalno - nemčurškemu dopisniku "Jeseniških novic" v umazanem listu "Slovenca",

ki me je že parkrat prav po barbarsko, nizkotno in oduševljeno napadel. V sobotnem "Slovenca" z dne 7. aprila t. l. mi ta pošteniakovič zopet očita pod napisom: "Poštene delavce na stran!" sledeče: "Tako je nastopil Štefan Podpac pri sokolski predstavi in s tem pokazal svojo barvo. Ugladil je priproste delavce, katerim on seveda po svojem geslu ni prijatelj. Sedeli so na odkazanih sedežih, namreč v sredini l. vrste, pa je zahteval, naj se mu umaknejo, ker bi on rad tam sedel. Seveda to se ni zgodilo, kajti delavci se zavedajo, da njih denar plača ravno toliko, kakor pa hrušovskega kralja, ki se vozi s posebnim vlakom."

Temu oduševljeno obrekovalnemu sloveku povem, da je od prve do zadnje besede vse zlagano, kar lahko s pričami dokazem.

Jaz nisem nastopil zoper nobenega delavca pri sokolski predstavi dne 1. aprila t. l. v Ferjanovi gostilni "Pri Jelenu" na Savi, pa naj bo pošten ali nepošten. Še manj pa, da bi bil od katerega zahteval, naj se umakne s sedeža prve vrste, kar bi bil pa mogoče lahko storil, ker jih je nekaj sedelo na takih prostorih, za katere niso plačali, a jaz pa sem imel plačan sedež prve vrste, pa sem večinoma stal med celo predstavo.

Usedel sem se pa res na prazni prostor med prestankom igre, ter mi je res neko dekletce ali boljše rečeno nemčurško otročje, ki spada še v šolsko klop, ne pa da bi se razgovarjalo z našimi poštenimi fanti, kakršni je sedel prej na istem prostoru, kamor sem se usedel takrat jaz, reklo, da je ta prostor zaseden. Jaz pa sem nato takoj odgovoril, da takoj vstanem, ko pride dotičnik, ki je sedel prej na tem mestu, in katerega poznam kot prijatelja. Dotičnik je res prišel ter mi namignil, da naj le ostanem na njegovem sedežu, ker se on mogoče ni hotel več pridružiti in razgovarjati z omenjeno nemčurko.

To je resnica, kakor prito. Priče so na razpolago. Jaz kot Sokol ne skrivam svojega mišljenja ter si ga upam pokazati na najjavnejšem prostoru, tembolj pa me moj sokolski narodni čut veže, da to stvar objavim očitno, da se spoznamo in dokažemo "Slovenčevemu" dopisniku laži ter kličem dotičnega pravicoljuba, da se mi očitno s svojim podpisom pokaže, da se potem pomeniva kje drugje. Ako pa tega ne stori, ga pa proglasim za "hinavskega obrekovalca, narodnega izdajalca in nesramnega lažnjivca." Vas delavce pa pomilujem, da imate med seboj take nesramne lažnjivce, katerim ni dosti, da Vas izkoriščajo, hočejo še drugim, dostojnim možem in celim rodbinam škodovati. To pa delajo samo v prid njihovih nenasitljivih farskih malh. Vsem farskim vohunom pa se priporočam, da name ne pozabijo.

Pričakujoč poklicanega, kličem: Do svidenja!

Na Hrušici, 12. aprila 1906.

Štefan Podpac.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

'Poslano*)

g. A. Dežmanu, slaščičarju in gostilničarju na Bledu (Gorenjsko).

V odgovoru na Vaše neumestnosti v poslanem dne 5. aprila t. l. povem, da je resnica, kar Vi trdite, da je g. Mayr pred pričami izrekal; ravno nasprotno je pa resnica, kar je meni g. Mayr sama potrdila. Ker tudi moja dekla imenujete, se je ona izrazila, da ji je žal da je bila toliko časa pri Vas!

Gospod Dežman, na vse drugo vam pa odgovorim samo to, da sva obadva Čahejeve postavle, ter je Vaša domišljija nemogoča, da bi eden drugega snedla!

Opozarjam Vas pa, da pazite, da se Vam možgani ne skisajo, že veste zakaj. Sedaj Vam želim vesele velikonočne praznike, ter končam boj z Vami; ako Vas pa še kaj teži, pridite k meni oseбно, kakor ste popred vedno storili.

Vaš vedno dobri prijatelj
Davorin Vrinšek
trgovca in posestnik na Rečici pri Bledu.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domneva zdravlja, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego "Mollo-vo" francosko znanje in sol!, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže s njim, kadar koga uga, kakor to zdravlilo vpliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelimi. Steklenica K 1-90. Po pošt-nem povzetju pošlita to zdravlilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga pa dežel zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, razmnožen z varnostno namiko in podpisom.

6 31-5

Najboljše in najfinije čistilo obuval v sedanjosti je Globin, ki napravi usnje voljno in trdno. Globin je tudi ceno čistilo, ker ga je treba le jako malo, da se obuvalo lepo in trajno blesti. Kdor bo enkrat poskusil Globin, ga bo vedno rabil. Izdelujejo ga kemične tvornice Fritz Schulz jun., akcijska družba v Lipskem, Hebu na Češkem in Lincolnu pri New Yorku. Na svetovni razstavi v St. Louisu 1. 1904. Grand prix. Dobi se povsod, kjer to naznanjajo plakati. Paziti je na to, da je napisana na pokrovu besedica Globin.

Naravna človeška tičila so brez-dvomno ona, katera se more jesti in prebaviti v naravnem stanju brez kuhanja. K tem spadajo pred vsem orehi in prav posebno še kokosov oreh. Ta ima namreč za človeški organizem posebno koristno masčobo, ki se pa v naravi lahko pokvari, ker ima kakor surovo maslo v sebi snovi, ki lahko postanejo žaltave. Posrečilo pa se je te snovi iz masčobe odstraniti in ohraniti kokosove orehe za dolgo časa sveže. S tem se je povzročilo, da se vporablja tudi v severnejših krajih kot zabela v vedno večji množini, kar najbolje dokazuje njegove dobre lastnosti: nizka cena, dober okus in slast. (Seveda velja to le o dobrih markah in prav posebno o zabeli "Ceres", ki jo našim gospodinjam moremo najbolje priporočati.) Nismo prijatelji izdelkov iz inozemskih surovin, vendar je spričo visokih cen surovega masta in prašičje zabele uvoz zabele v interesu zdatne hranitve skrajno potreben.

Gotovo se vam posreči; brez truda in hitro napravite likano perilo lepo blesteče, ako vporabljate

blestilni škrob "Glanzine"

ki ga izdelujejo svetovnoznane kemične tovarne Fritz Schulz jun. akcijska družba v Hebu na Češkem in Lipskem. Ta škrob je postal vsled svojih dobrih lastnosti znan po vsem svetu, je bil že mnogokrat odlikovan in je dobil na svetovni razstavi v St. Louisu 1904 najvišje odlikovanje grand prix. Glanzine obstoji iz najfinjšega, nalašč zato pripravljene in lepo stisnjene škroba in nima nikakih škodljivih sestavin. Z njo dobimo z največjo lahkoto in prav gotovo najlepše likano perilo, snežno belo in elastično trdo, ne da bi kaj pri tem perilo trpelo. Tudi neizkušeni ne morejo slabo napraviti. Vporablja se prav lahko in preprosto z eno ploščico "Glanzine", ki se stopi v pollitra gorke vode, se škroba 6 prs, 6 parov zapestnic in 12 ovratnikov. Vporaba se razvidi iz listka, ki je pri vsaki ploščici. Pri nakupovanju morate paziti na marko "Glanzine" in rdeči poprečni pas na ovitku. Glanzine se dobi po 10 v ploščica skoro v vseh specializiranih trgovinah, drogerijah, parfumerijah itd.

Vodovod v Rogški Slatini. Kdor ve, kako slabo je preskrbljeno Spod. Stajersko z dobro, svežo pitno vodo, bo z veseljem čul vest, da se je posrečilo zdravšću Rogška Slatina, da stoji sedaj na prvem mestu med vsemi z dobro, pitno vodo preskrbljenimi kraji Spodnjega Stajerskega, zakar se ima zahvaliti darežljivosti stajerskega deželnega zbora. Skozi desetletja je postala potreba zdrave pitne vode za zdravšče moka in v sedanjosti, ko se je zdravšče povzdignilo, se je že dobro čutila ta potreba sladke vode. Tu se je našel o pravem času ravno na severu od zdravšča, v mogočnem, gozdnatem pogorju Boč studenec, ki ima po strokovnjaški izjavi zdravo, svežo pitno vodo v veliki množini. Hitro se je ta studenec kupil in ravno tako hitro so se dovolila sredstva za napravo vodovoda. Trase so srečno izbrane in sedaj se to veliko delo, ki naj tisočem in tisočem v vročem poletju tudi sveže krepčilo, tako hitro izvršuje, da se bo odprl vodovod že v sezoni 1906. Delo vodi eksaktno tvrdka ing. Dimböck, ki ima tudi zaslug, da je studenec našla in obeta se, da bo ta vodovod vzor vseh vodovodov. S tem se je uravnala pot za povzdigo zdravšča Rogška Slatina in upravičeno trdimo, da ima to tako hitro vsevelo zdravšče najlepšo prihodnost.

Se dobi povsod!

Kalodont

885 neobhodno potrebna zobna Crème

vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave

Zahtevajte

ilustrovan cenik

podjetja za žarnice

"Ideal"

Hugo Pollak

DUNAJ, VI., Wallgasse 34.

Cena lepa svetloba brez instalacije in nevarnosti. Poraba 1/4, kr. na uro. 2252 40

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravi v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Proti vsem le tako starim ranam vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinam vseh vrst. Cena: 3 lončka K 3-60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Lekarnar A. Thierry v Progradu pri Rogški Slatini.

Brošura s tisoči originálnih zahvalnih pism gratis in franko V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

4050-17

Protin revmatske bolečine samo 784 24 mazilo ZOLTÁN!

Tako pristno dobro s edinstvo za vdrg-njenje se dobi v vseh večjih lekarnah po 2 K brez poštne. Po pošti razpošilja lekarna

Zoltán v Buda-pešti.

Proti zobobolu in gnilebi zob

izborno deluje dobro znana antiseptična

Melusine ustna in zobna voda

ki utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 steklenica z navodilo 1 K.

Blagorodnemu gospodu M. Levstiku, lekarnarju v Ljubljani.

Vaša izborna Melusine ustna in zobna voda je najboljšo sredstvo zoper zobobol, odstranjuje neprijetno sapo iz ust in je neprekosljiv pripomoček proti gnilebi zob. zato jo vsakemu najtopleje priporočam. Obenem pa prosim, pošljite še 3 steklenice Melus. ustne in zobne vo e. Dovolim, da to javno oznamite, ker je res hvala vredno.

Leopold Gangl, mestni tajnik.

Metlika, 24. aprila 1906.

Dež. lekarna Mil. Leusteka

v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1

log novozgrajenega Fran Jožefovega imbi mosta 48-15

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za "Učiteljski konvik": Gospod P. Mayer v Kranju 5 K, mesto venca umrlemu g. nadučitelju V. Pinu. — Skupaj 5 K. — Lepa hvala. — Svoto smo izročili gosp. J. Dimniku.

Ivan Peklaj

usnjarski pomočnik

po dolgi mučni bolezni včeraj, dne 10. marca, previden s sv. zakramenti za umirajočce v starosti 56 let, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb boede jutri na Velikonočno nedeljo, dne 15. marca ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Komenškega ulice št. 5 na pokopališče k Sv. Krištofu.

Pokojnega priporočam v molitev in blag spomin.

Ljubljana, 14. marca 1906. 1397

Iščemo energičnega pri grosistih dobro znanega zastopnika

Kons. bosn. zavod za etuviranje

J. W. O. Schultze & Co. v Devinu (Magd.-burg). 1391

Najboljša pitna voda

kadar preti nevarnost epidemije, je v takih slučajih čisto skušena, od medicinskih avtoritet vedno priporočevana.

MATTON GISSHÜBLER

alkaliska kislina

V njej se ne nahajajo nikake organske substance ter je zlasti v krajih, kjer je studenčna ali vodovodna voda dvomljive kakovosti, najprikladnejša pijača. 94-1

V Ljubljani se dobi v pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lassarju in v vseh lekarnah, večjih spe cerijah, vinikih in delikatesnih trgovinah.

Spretnega 1382-1 zastopnika

za Ljubljano išče

valjčni mlin VINKO MAJDIČ

v Kranju (Gorenjsko).

Znamenita moderno urejena tvornica

G. SKRBIČ

v Zagrebu, Ilica št. 40

priporoča svoje na glasu solidne in cene

žaluzije 1362

lesene in platnene rolete

lesene in železne kapice

za okna kakor tudi za trgovine itd.

Cenovnik zastoj in poštne prosto.

„SLOVENSKI NAROD“

se prodaja v posameznih izvodih po 10 vin. v sledečih trafikah:

Ljubljana:

Bizjak I., Vodmat, Bohoričeve ulice št. 10.

Blaznik L., Stari trg št. 12.

Blaž M., Dunajska cesta št. 14.

Elsner M., Kopitarjeve ulice 1.

Fuchs H., Marije Terezije cesta, nasproti Kolizeja.

Hinner Alojzija, hotel "Union".

Kanc A., sv. Petra cesta št. 14.

Kos I., Kolodvorske ulice št. 26.

Košir Julija, Hilserjeve ulice št. 12.

Kristan Iv., Resljeva cesta 24.

Kustrin A., Breg št. 6.

Kušar J., sv. Petra cesta št. 52.

Meglić J., Prešernove ulice št. 52.

Mrzlikar A., Sodnijske ulice št. 4.

Pichlar I., Kongresni trg št. 3.

Sever M., Gosposke ulice št. 12.

Sušnik J., Rimska cesta št. 18.

Svatek J., Mestni trg št. 25.

Šešark F., Šelenburgove ulice št. 1.

Tenente R., Gradaška ulice št. 10.

Velkovich A., Sv. Jakoba trg 8.

Weiser A., Jurčičev trg št. 3.

Weinert H., južni kolodvor.

Šiška:

Franzot M., Spodnja Šiška na kolodvoru.

Meden I., trgovec v Šiški.

Glince pri Ljubljani:

Traun Janko, trgovec.

Kamnik:

Ažman Marija, trafika.

Škofja Loka:

Žigon Matej, trgovina in trafika na Glavnem trgu št. 34.

Kranj:

Florian Karl, knjigotržec.

Radovljica:

Homan Oton, trgovec.

Zgoše, Begunje pri Lescah: Jagodic Matija, posestnik, trgovec in gostilničar.

Lesce (v bufetu na kolodvoru): Legat Ivan, gostilničar in posestnik.

Bled:

Pretnar Ivan, trgovec.

Javornik (Gorenjsko): Zoré Leopold, trgovec.

Hrušica (Gorenjsko):

Podpac Štefan.

Bohinjska Bistrica:

Grobotek Mijo, trgovec.

Jesenice:

Mesar J., posest. in gostilničar.

Sodražica:

Šega Ivan, trgovec

Šešek Vekoslav, trgovec.

Ribnica:

Lovšin Ivan, trgovec.

Novo mesto:

Kos Josip, knjigovez.

Boštanj pri Radni:

Dermelj Alojzij, posestnik in trafikant.

Krško:

Stanzer Henrik, trgovec.

Raka pri Krškem:

Varšek Ivan, trgovec.

Izprašanega kurjača

za parne kotle sprejme takoj

J. Šutej, parna žaga 1375

v Jelendolu pri Dolenji vasi. Ribnica.

Ledeno kavo

ledeno čokolado

vsak dan svež sladoled

priporoča 1378-1

Rud. Kirbisch

sladočar

v Ljubljani, Kongresni trg št. 8.

Vrhnika:

Gostilna Mantua (Fran Dolenc).

Logatec:

Rus Jos., trgovec.

Črni vrh nad Idrijo: Lampe Ivan, trgovec.

Cerknica:

Kravanja Anton, trafikant in trgovec;

Pogačnik Alojzij, trgovec;

Popović Janko, trgovec;

Werli Karolina, trafikantinja.

Begunje pri Cirknici: Stergulec Ivan, hišna št. 31.

Staritr pri Ložu:

Benčina Ivan, posestnik, gostilničar in trgovec.

Postojna:

Marinšek Jakob, prodajalec.

St. Peter na Krasu:

Novak A., na kolodvoru juž. želez.

Ilirska Bistrica:

Tomšič Roza, trgovka

Senožeče:

Zelen Ant., gostilničar in trafikant

Komen pri Nabrežini:

Lucija od Švara, trafika.

Zidani most:

Peterman Mary, trafika na kolodvoru.

Celje:

Miklauc Marija, trafika v "Na rodnom domu".

Celovec:

Sowa Josip, časopisni biró.

Gorica:

Gabršek A., knjigotržnica.

Kvebelj Peter, Kapucinska ul. 1.

Leban Tereza, Corso G. Verdi št. 21.

Rauniak Marija, trafika na kolodvoru.

Schwarz Josip, trafika, Šolska ulica št. 2 (via scuole 2).

Nabrežina:

Na kolodvoru

Divača:

Na kolodvoru.

Trst:

Bevk M., Piazza Barriera vecchia (vogal ulica Bosco št. 1).

Lavrenčič Mihael, Piazza Caserma št. 1.

Može Karolina, ulica Miramare št. 1

Stanič Št., ulica Molin piccolo št. 8.

Opatila:

Tomašič Anton, trafikant.

Pulj:

Schütz Marija, trafika na postaji državnega kolodvora

Reka:

Časopisni biró "Globus", via Adamich št. 2.

Potošnjak A., Via del Molp.

Sikič Gjura, trgovec, via Andrassy št. 7.

Dunaj:

Hočevar Helena, trafikantinja, VIII. Alserstrasse št. 9.

Jermenarski pomočnik

se takoj sprejme pri 1356
Ivanu Kravos, sedlar v Gorici.

Kontoristinja

s trgovskim izpitom želi službo premeniti, bodisi v trgovini ali kakšni pri-
vatni pisarni. Sprejme tudi službo
blagajničarke. Naslov: **Kontoristinja**
št. 21. Poste restante Ljubljana.
Glavna pošta. 1381-1

Stanovanje

v **Knafljevih ulicah št. 5** v pritličju,
obstoječe iz 3 sob s pripadki, se odda
za majev termin.

Pojasnila daje upravništvo „Na-
rodne Tiskarne“ ravnotam.

Iskreno zahvalo

izrekan preblagorodnemu gosp.
dr. Josipu Maleržu, okrožnemu
zdravniku v Črnomlju za njegovo
pošrtvovalno in ljubezljivo zdrav-
ljenje v moji izredno težki bolezni.
Bog plati! 1374

Marica Schweiger.

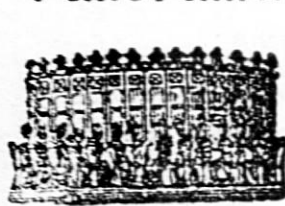
Naprodaj

bosta v Kranju v kratkem

dve hiši

z vpeljano raznovrstno veliko trgovino
pod jako ugodnimi pogoji. — Kdor želi
natančnejših pojasnil, naj se obrne pis-
meno na naslov: **poste restante št. 53**
Kranj. 1384

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“.

Od 15. aprila do
21. aprila 1906:

Rusija.

Uponedeljek, dne 16. aprila
otvoritev

Koslerjevega vrta.

Velik vojaški

KONCERT.

Začetek ob pol 4. uri. Vstop prost.
K obilni udeležbi vlijudno vabi
restavracija. 1383

Najboljši in najpopolnejši pianino

se kupi najceneje za takojšnje plačilo
ali tudi na najmanjše mesečne obroke,
tudi za provincije, samo naravnost od
tvojnica.

Henrika Bremilza,

c. kr. dvornega založnika

v Trstu, Via G. Boccaccio 5.

Katalogi in kondic. gratis in franko.
66-15

„Perotninar“

I. slovenski mesečnik za umno perotninarstvo s
priveskom za umno rejo vseh malih domačih
živali 1392

prične izhajati s 1. majnikom t. l.

Ne pozabite se mnogoštevilno na-
ročiti na ta, tako velevažni list ter ga
s tem vsestransko podpirati, ker le v tem
slučaju mu je moči izvesti vse obljubljeno.

Tudi za Vaše raznotere prijave bo
list „Perotninar“ velikega pomena in
je torej želeli njega pogoste uporabe.
Cena lista 2 K 40 v letno s poš-
tino vred, je zelo nizka in zato ne
zapreke za mnogobrojna naročila, ki
jih sprejema

I. kranjski perotninarski zavež

Anton Lehrmann

v Tržiču na Gorenjskem.

MAGGIjeva ZABELA za juho in jedila

Je od nekdaj preizkušena in edina, ki daje slabim
juham, omakam, primeskom k juhi, sočivju itd. takoj presenetljiv,
močen, dober okus. — **Jako izdatno, torej ne belite**
preveč!

Naprodaj po vseh kolonialnih in delikatesnih trgovinah in
drogerijah. — V steklenicah od 50 vin. naprej.
Prazne orig. steklenice se prav ceno napolnuje. 1289

Stanovanja išče

za avgustov termin mirna stranka (dve
osebi). Obsega naj 2 sobi. — Ponudbe
z navedbo cene se prosi na upr. „Slov.
Naroda“ pod „J. P. 25“. 1367

Amaterski fotograf.

Lloyd, sklopna kamera 9x12 za plošče in film
z Goerzovo dvojnato anastigmatno lečo, serija
III. „Dagor“ z avtomatičnim zapiralom, ki
se lahko regulira na 1/100 sekunde, 3 kovinske
kasete v toku, še popolnoma novo, se odda
mesto za 235 kron, za 125 kron. Dopisi
pod „Goerz 3331“ na anončno ekspedicijo
M. Dukes Nachf. Dunaj I/1. Wollzeile 9. 1371

Trgovski pomočnik

vajen prodajalec modnega in manu-
fakturnega blaga se sprejme pod zelo
dobrimi pogoji. 1385-1

Ponudbe na trdiko V. Miheličič,
Sisak. Hrvatsko.

Uradno dovoljenje
že 15 let obstoječa
najstarejša ljubljanska
posredovalnica stanovanj in služb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 1395

priloga in namešča le boljše
službe iskajoče vsake vrste

zlasti bone, kuharice, sobarice, nataka-
rice, blagajničarke, prodajalke, slugo,
košiljače itd. itd.

za Ljubljano in drugod. Poštena
tukaj. — Natančnejše v pisarni. —
Vestna in kolidor možno hitra
postrežba zagotovljena.

Zunanji dopisom je priložiti znamko za odgovor.

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.

Razstavljeno od 15. aprila do

21. aprila 1906: 1349 1

Zelo zanimivo

potovanje Andrejevo

po zraku z zrakoplovom.

30 dni na poizkušnjo

počijem svoj pristni solingenski
stroj za striženje las po
vzetju za samo gld. 2-75 in se
zavežem, da ga v roku 30 dni
vzamem nazaj in povrnem denar.
Stroj je 16 cm dolg s tremi na-
takljivimi gredi in rezervno
vzmetjo za tri vrste striženja in
bi ga ne smelo manjkati v nobeni
rodovini. Pri treh otrokih si zneak
v četrt leta zaslužiti. Najboljša
vrsta s pokrito vzmetjo 3 gld.
Škarje za brado 2-75. Pristna
solingenska britve gld. 1-50;
najboljše kakovosti, votlo iz-
brušena 2 gld. skarje za konje, pri kmeto-
valcih neuporabne, samo 2 gld. — Brivna gar-
nitura obsega britve, posnemalni jermen, čopič
itd. v kartonu gld. 2-50, z najfinjšo, votlo
b. ušeno britvijo, brušenim ogledalom v plaštem
toku, najfinjša izvršitev gld. 3-75. Razposilja
po povzetju tvorniška zaloga 1070-1

LEO LATEINER

Dunaj I/16. Wollzeile 31

Cene stanovanjem do 1. junija in od 1. sep-
tembra 25% pod tarifo.

Od 1. junija interurbana telefonska zveza.

Zdravilišče Krapinske
Toplice

Sezona od 1. maja
do konca oktobra. Hrvatskem

Leta 1904 je bilo 5120 ljudi. Od za-
gorjanske železniške postaje Zabok-Krapinske
Toplice oddaljene eno, od postaje Ro-
gateg, lok. žel. Grobelno-Rogatec, pa dve
uri vožnje. Od 1. maja vsak dan omnibus
k vsakemu vlakom proge Zabok-Krapinske
toplice, k postaji Rogatec k popoldanskemu
vlakom. — 30° do 35° R (37° do 43° C)
gorke akrototerme, ki eminentno vplivajo
proti protinu, mišični in čiščni revmi in
njih posledičnim boleznim, pri ishiji, nevral-
giji, kožnih boleznih in ranah, kronični
Brightjevi bolezni, otrpjenosti, pri najraz-
ličnejših ženskih boleznih. — Velike ba-
sinske, separetne kopeli, kopeli v banjah
in prane kopeli, izvrstno urejene potilnice
(sudarji), masaža, elektrika, šved. zdravila
gimnastika. — Udobna stanovanja, dobre in
ne drage restavracije; stalna topliška godba.
Razsežni senčni sprehodi, prostor za ten-
nis-igre itd. Kopališki sadravnik dr. Ed.
Mal. — Brošure se daje v vseh knjigar-
nah. Prospekte in pojasnila pošilja
1370-1 kopališko ravateljstvo.

Za cel tamburaški zbor instrumenti

knjige, žice, partiture, železna
stojala itd. vse v najboljšem stanu,
večina skoraj novo, se prav poceni
prodaja. 1388-1
Naslov pove upravništvo „Sl. N.“

Hiša z vrtom

ležeča v ljubljanskem predmestju, na
zelo ugodnem kraju in pripravi za
vsako obrt, se da **takoj v najem** ali
se pa **prodaja** pod zelo ugodnimi po-
goji. 1380 1

Naslov in pogoje pove iz prijaz-
nosti upravništvo „Slov. Naroda“.

Sive koroške kose

izdeluje
tovarna
za kose

Karel Zeilinger

v Himmelbergu

iz najboljšega koroškega litega jekla
v poljubni obliki in množini. 1232-4

Cene in vzorec kos se pošilja
na zahtevanje franco.

cisti samo

čistilnim ekstraktom
Globus
Najboljše čistilo
na svetu

Na svetovni razstavi v St. Louisu leta 1904
je prejela „Grand Prix“.

1327 1 15

Prva kranjska mizarska zadruga

v Št. Vidu nad Ljubljano

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

nasproti železniške postaje Vižmarje v lastnih prostorih

Naznanja p. n. občinstvu, da si je preuredila mizarsko delavnico s strojevnim

obratom na parno silo.

Velika zaloga spalnih, jedilnih in salonskih oprav vseh

vrst in slogov od priprostih do najfinjših po najnižjih cenah — brez

konkurence. Sprejema in izdeluje vsa pohištvena in stavbna dela, oprave

hotelov, sanatorijev in drugih javnih zgradb 1393-1

Načrti in proračuni na zahtevo brezplačno.

Na novo urejena zaloga in prodajalna v Ljubljani,

Dunajska cesta št. 18 v hiši Kmetске posojilnice.

1393-1

Prilodni teden izide ilustrirani krasotni katalog za črevlje.

1396

Firma obstoji 30 let.

„Brez konkurence“

po blagu in ceni

so izdelki

domače tvornice za čevlje

F. Szantner

v Ljubljani

Najbogatejša izbira za gospode, dame,

deklice in otroke.

Samo v Šelenburgovih ulicah št. 4.

Prilodni teden izide ilustrirani krasotni katalog za črevlje.

1396

U slovo

kliče odhajajočemu članu gosp.

M. Pilkotu gromoviti „Na zdar“

in „Na svidenje“ 1387

omizje „Sloga“

v Zagorju.

Salame fine ograde gld. 1-85; iz gojati

zelo prijubljene gld. 1-30; du-

nanske 86 kr.; bolj fine gld. 1-15 za kilo

Gnjat a la Praga 1 gld.; brez kosti gld. 1-20;

pleče brez kosti 95 kr.; suho meso

86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 50 kr. za

kilo. — Fine kranjske klobase, vel. ena 20 kr

Slivovka, brinjeve, gld. 1-20 liter

pošilja s poštnim povzetjem

od 5 kil naprej 335-8

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Ustanovljeno leta 1885. Mnogo priznanj o do-

peslanem blagu. — Kupujem pa vedno

brinjevo olje.

1369-1

Staro železo

baker in cink

kupuje po najvišjih cenah

Fran Stupica, trgovec

v Ljubljani, Marije Terezije cesta 1.

Velikonočno nedeljo in

ponedeljek v Kazini.

U torek in sredo „pri Maliču“.

Predstava!

* Fran Maier *

(Mir geht's schlecht).

* Mina Walter *

z novim repertoarjem.

* Hans Busch *

posnemalec vojaške godbe.

* F. Leopoldi. *

Začetek ob 8. uri.

1370

Učenko

iz boljše hiše, 15-16 let staro, večjo

slovenskega in nemškega jezika, sprej-

mem v manufakturno trgovino.

Naslov: Anton Ogrin v Novem

mestu. 1360-2

Stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami se odda z

majem v najem v Cigletovih ulicah

št. 3 poleg sodnijskih uradov.

Več se izve pri hišniku. 527-18

Prodaja se hiša

zaradi starosti, v najbolj prijaznem

kraju ob glavni cesti v Spodnji Šiški.

Pri hiši je več prostora z vrtom. V hiši

je tudi od nekdaj vedno dobro idoča

pekarija. — Naslov pove upravništvo

„Slovenskega naroda“. 1276-2

Drva za kurjavo

kakor tudi žaganje za pa-

kovanje in stelo se lahko

dobi v parni žagi A. DE-

GHENGI z čečeni s 1. aprilom

po jako ugodni ceni.

1185-7

Stari komisni čevlji

že predelani ali še nepredelani, kakor

tudi skoraj se dobivajo en gros naj-

ceneje pri 1234-6

L. Pressburger & sin

na Dunaju XX. 1.

Spretnega

akviziterja

išče pod ugodnimi pogoji na Kranjskem

že dolgo poslujoča zavarovalnica za

življenje in zoper nezgode.

Več pove upravništvo „Slovenskega

Naroda“. 17-30

Inteligen, zdrav, vojaščine rostop

mladenič

dosedaj v službi pri nekem upokoje-

nem majorju, želi premeniti svojo slu-

žbo kot strežaj najraje v mesto ali na

kako graščino. 1321 3

Ponudbe pod šifro „Zvestoba

1906“ na upravn. „Slov. Naroda“.

Posojila, predujmi, kredit!

Veliki in mali zneski pod najugodnejšimi

pogoji. Preje nikakršni stroški! Nobena predznanba!

Hitro izvršitev ozir. takojšnji prejem a conto.

Primerne dolgoletna vračanja. Posebno ugodno

za častnike, uradnike vseh vrst, stanovske osebe,

penzioniste itd. Na dedščine, užitke, volila in

denarne zaloge najvišji zneski brez amortizacije

po 5%. (Znamka za odgovor. Nemški dopisi.)

Natančno opisane zahteve pod „Sekretar“ na

anončno ekspedicijo Edvard Braun, Dunaj I.

Rotenturmstrasse 9 1200-3

Stavbišče!

V Spodnji Šiški nasproti šole je

naprodaj več lepo ležečih parcel za zi-

danje. Cena: eno do dve in pol krone

za kvadratni meter. 1290-3

Poizve se pri odvetniku gosp. L.

Vencajzu, ali pa pri lastniku v Flori-

janskih ulicah št. 1 v Ljubljani.

Ženitna

ponudba.

Učitelj (28 let) bi se takoj poročil

z izobraženo, dobrosrčno gospico v sta-

rosti od 17-25 let, ki ima tudi nekaj

premoženja. 1357-2

Le resne ponudbe, ako mogoče s

sliko, ki se takoj vrne, na upravništvo

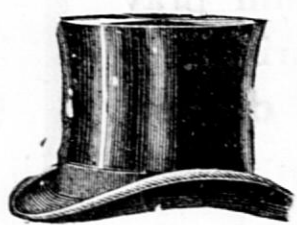
„Slov. Naroda“ pod „Slučaj“.

1397-2

Mnihovgraška zaloga črevljev

Henrik Kenda v Ljubljani

prodaja nedvomno najboljša, najbolj solidna in najbolj zanesljiva obuvala vseh vrst in oblik za gospode, dame in otroke po jako skromnih cenah.

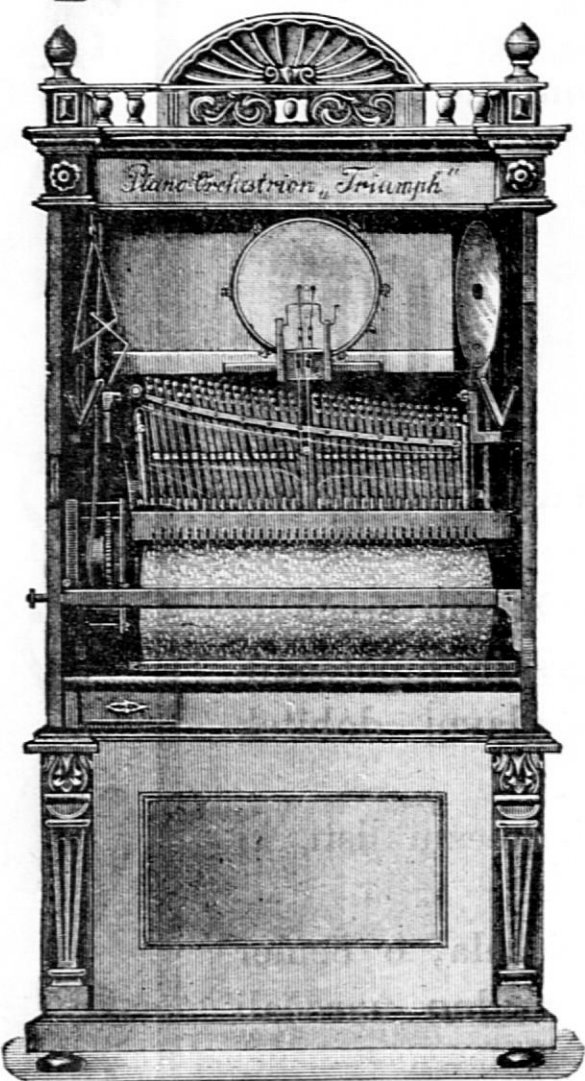

Moderni 1364 2
klobučevinasti, svilnati in plišasti
klobuki

izdelki tvrdk Hückels Söhne, Jos. Pichler in Wilh. Pless
po najnižjih cenah v trgovini s perilom, klobuki in z modnim blagom

C. J. HAMANN
v Ljubljani, na Mestnem trgu šte. 8.

Direkten nakup od tovarne!

V prospeh plesa, kakor tudi z godbo
spremljevanega petja, se kupi dandanes
edino le samoigrajoči

**godbeni
avtomat**

z glasovirjem, mandolinami,
zvonkljanjem, kastanjetami,
malim in velikim bobnom,
činelami.

Vsako teh glasbil igra tudi lahko samo zase!
Vsakemu avtomatu se pridá 16 igralnih komadov
in sicer si jih kupec lahko sam izbere. Avtomat
igra za poljubni denar ter se lahko tako uravná,
da igra hitro, počasi, tiho ali glasno, kratko ali dolgo.

Najboljši vir dohodkov za hotelirje, kavarnarje,
gostilničarje, zavode in zasebnike.
Ti avtomati se ne prekipujejo, ampak se dobivajo
naravnost iz tovarne po:

Simonu Kmetetz, Ljubljana
Kolodvorske ulice št. 26.

Cene avtomatov so: 1800, 1200, 900 in 800 K, to pa le, ako se plačuje v mesečnih obrokih, pri takojšnjem plačilu pa se dovoljuje 10% popusta. — Delo je prve vrste, solidno, trpežno, elegantno in moderno. — Postrežba je rečna in se eno leto jamči. 272-7

Ker je to domača industrija, zato so tudi cene prav nizke.

Resnično

pomaga
velikansko
kot nedosežen
„uničevalec
mrčesov“.

Kupuj pa „le v steklenicah“!

V Ljubljani pri gospodih:

Iv. Fabiana nasl.	Fr. Kham.	Peter Lassnik.	Karl Planinšek.	Anton Stacul.
Anton Korbar	Ant. Kanc, drog.	Alojzij Lilleg.	Jos. Pollak.	Fran Stupica.
F. Grošelj.	Mihail Kastner	A. Mehle.	A. Sušnik.	Ferd. Terdina.
Adolf Hauptmann	Edmund Kavčič.	P. Mencinger.	M. E. Supan.	Uradniško kon-
Karl C. Holzer.	Henrik Kenda.	Josip Murnik.	A. Sarabon.	sumno društvo
Ivan Jebračin.	Josip Kordin	J. Perdan.	Viktor Schiffer.	
Ant. Ječminek.	Anton Krisper.	Vaso Petričič.	M. Spreitzer.	

Bled: Oton Wölfling.	Kranj: Fran Dolenc, Ivan	Radovljica: L. Fürsager, Fr
Crnomelj: Andrej Lackner,	Majdič, Karl Šavnik, le-	Homann, Oton Homann.
Karl Müller, B. Schweiger,	karnar „pri sv. Trojici“, J.	Sodražica: Ivan Levstik.
Anton Zorc.	Krenner, R. & E. Ross.	Sliska: J. C. Juvančič.
Draga: P. S. Turk.	Litija: Lebinger & Berg-	Skofja loka: E. Burdych
Idrija: A. Jelenec, Josip Se-	mann.	M. Zigon. 1301-16
petavec, Valentin Lapajne.	Lož: F. Kovač.	Travnik: G. Bartol.
Kamnik: E. Hayek, J. Klemen-	Mirna: Josip Schuller	Trebnje: Jakob Petrovič,
čič, J. Koschier, Fr. Šubelj.	Mokronog: J. Errath, B. Šbil,	Ivan Zernatto.
Kočevje: F. Jonke nsl. R. Ko-	„pri škofu“, Peter Strel.	Tržišče: Frid. Raitharek.
ritnik, Fr. Loy, P. Petsche,	Novo mesto: Küssel & Kon-	Velike Lašče: Ferdinand
J. Röthel, M. Rom, F. Schlei-	čan, A. Pauser, F. Pietersky,	M. Doganec.
mer, F. Göder, r. F. Verderber	I. Picek.	Vipava: — Vrhpolje: Fran
Kostanjevica: Alojzij Gač.	Polhov gradec: J. A. Leben.	Kobal.
Krško: F. X. Aumann sin,	Postojna: A. Dittrich, G. Pikel.	Vrhnika: D. Šetinc, R. Ratner
R. Engelsberger.	Radeče: Ivan Haller, J.	Zagorje: R. F. Mihelič,
	Trepečnik, I. občno rade-	Iv. Müller sen.
	ško konsumno društvo.	Žužemberk: Jak. Dereani

Več lepih, zračnih
stanovanj

s po dvema sobama, kuhinjo, drvarnico
in vrtom se odda za avgustov termin
v Spod. Šiški pri M. Lavrenčiču.

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV 1897
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154

Nova trgovina

s suknenim, plat-
nenim in manu-
fakturnim
blagom

Ljubljana
Stari trg šte. 4.
Vzorci na zahtevanje!

Pravkar izšlo:

Vošnjak Bogumil

Na razsvitu
Ruske študije.

Ta zanimiva knjiga je pisana ob-
jektivno, brez onega neutemeljenega slo-
vanskega navdušenja, pa seveda tudi
brez sovražne zagrizenosti. Saj jo je
napisal Slovenec, Slovan. Omislil in pre-
studiral naj bi si jo vsak izobražen
Slovenec, da si razbistri svoje predstave
in nazore o Rusiji in ruskem narodu.
Marsikaj, kar se sedaj godi na Ruskem,
mu postane jasno. Nesrečna vojna z
Japonci, krvavi domači nemiri, sijajni
nenadni uspeh revolucije: za vse to
moramo iskati in najti pravih vzrokov
činiteljev in ciljev. 54-38

Ukusne opremljena knjiga z izvirno
risbo na ovojnem listu je izšla v založbi

L. Schwentnerja
v Ljubljani

Cena: broš. 4 K, eleg. vez. 5 K 50 h,
po pošti 30 h več.

Klobuke
cilindre in
čepice

in v največjih
faconah in v velikih izberah
priporočam
Ivan Soklić

Zaloznik c. k. avstrijskih državnih uradnikov.

Pod trančo št. 2. Postaja elek. železnice.

Specialiteta:

turistovske srajce,
belo in barvasto perilo iz angleškega cejirja, go-
lenice, izbrani vzorci,

kravate

za vse različne okuse, dalje specialitete švedskih
rokavic: glače in iz pralnega usnja
brezhibne prilležitosti :-:

najboljši izdelek priporočam

Alojzij Persché
v Ljubljani, Pred škofijo št. 21.

Stanje hranilnih vlog:
22 milijonov K.

Rezervni zaklad:
nad 760.000 kron.

Mestna
hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah šte. 3,

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža,

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure do-
poldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4%
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapi-
talu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica
iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega re-
zervnega zaklada mestna občina ljubljanska
z vsem svojim premoženjem in vso svojo
davčno močjo. Da je varnost vlog popolna,
svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico
tudi sodišča denar maloletnih otrok in va-
rovancev. 161-4

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potem c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 1/2% na leto. Z obrestmi
vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da zna-
šajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega
kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol
leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi
vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto
6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo
dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne
papirje.